

NAŠA ŽILINSKÁ DIECÉZA

1

DUCHOVNO-SPOLOČENSKÝ ČASOPIS PRE CELÚ RODINU

2021

PUTOVANIE
ROKOM SVÄTÉHO
JOZEFA

SELFIE
so Zdenkou Lukáčikovou
Ich domovom je **LÁSKA**

POMÔŽ

OPRAVIŤ MÔJ DOM...

Číslo účtu na obnovu Katedrály Najsvätejšej Trojice

Transparentný účet: SK76 0900 0000 0051 6809 6264

Bežný účet: SK97 1100 0000 0026 2586 5679

Ďakujeme Vám

OBSAH

ZO ŽIVOTA DIECÉZY	4 – 11
Zdenko Králik: Putovanie Rokom svätého Jozefa	4 – 5
Anna Kondelová: Nový krok na ceste obnovy života a vzťahov v našej diecéze	9
Peter Dubec: Naša katedrála (16. časť)	10 – 11
SELFIE SO ŽILINSKOU DIECÉZOU Ján Hrkút: Selfie so Zdenkou Lukáčikovou	12
KTO JE MÔJ BLÍŽNY? Zdenka Lukáčiková: Charitná rodina	13
DUCHOVNÁ OBNOVA Michal Mesjar: Anjel potom od nej odišiel... ..	14
ROZHOVOR Rado Pavlík: Hranice, utrpenie a šľachtenie	16 – 17
SČÍTANIE OBYVATELSTVA 2021 Prečo sa hlásim ku Katolíckej cirkvi?	19
Katolíckosť Cirkvi	20 – 21
DVAJA Z JEDNÉHO PÁRU Gabriela Kvasnicová: Ich domovom je láska	22 – 23
CIRKEV VO SVETE Ľudmila Brezová: Mali: požehnanie veľkého ticha	24 – 25
RELAX	26 – 29

ROČNÍK: 10. Číslo: 1. Vyšlo: 1. 1. 2021
Uzavierka podkladov februárového čísla: 18. 1. 2021
VYCHÁDZA: mesačne
Zaregistrované na Ministerstve kultúry SR • EV 4517/12, ISSN 1338-6492
VYDÁVA: Inštitút Communio,
Jána Kalinčiaka 1, 010 01 Žilina, Slovensko
IČO: 45733635, www.icommunio.sk
ADRESA REDAKCIE: Jána Kalinčiaka 1, P.O.Box B-46,
010 01 Žilina, Slovensko
EMAIL: nasadieceza@gmail.com, TEL.: 041/5658434
WEB: nasadieceza.sk
IBAN: SK88 1100 0000 0029 2684 3940
ŠÉFREDAKTOR: Zdeno Pupík
ODBORNÁ A DUCHOVNÁ SPOLUPRÁCA: Peter Holbička
VEDÚCI VYDANIA: Miroslav Leitner
REDAKCIA: Gabriela Kvasnicová, Dušan Václav, Beáta Jarošová
GRAFICKÁ ÚPRAVA: Tibor Majerčík
SOCIÁLNE SIETE: Alojz Mičieta, Juraj Malobický
TLAČ: P+M, Budovateľská 1672/16, Turany
FOTO NA TITULNEJ STRANE: Karolína Kováčová
INZERCIA: nasadieceza@gmail.com
IMPRIMATUR: Tomáš Galis, žilinský biskup, 27. 1. 2012, prot. č. 404/2012.
Akékoľvek kopírovanie publikácie, prípadne jej častí, je možné len po predchádzajúcom písomnom súhlase vydavateľa. Za obsah inzercie zodpovedá objednávateľ.
VÝROBNÉ NÁKLADY: 1 €

EDITORIÁL

Zdeno Pupík

ROK KVALITNÝCH RIEŠENÍ

Tak rád by som napísal, že nebude ďalšia vlna epidémie, tak rád by som napísal, že sa všetko skončí v priebehu pár týždňov, že zažijeme viac stability a veľa vecí sa vráti... Že do nového roka vstupujeme plní optimizmu a nádeje a všetko bude keď nie super, tak dobré alebo aspoň v „pohode“... Ale to nemôžem. Mám pochybnosti. Nebolo by fér ponúkať súkromné prania (alebo až ilúzie) ako scenár. A mnohé sektory sa ani nesmú vrátiť k tomu, čo tu bolo. Súčasná situácia predstavuje skôr (poslednú) príležitosť, ako mnohé transformovať a posunúť na úroveň hodnú vyspelého civilizovaného sveta – nielen čosi trochu pozmeniť, aby sa nepovedalo. Inak nastane krach. A s veľkých hukotom. V zdravotníctve, školstve, v dôchodkoch, ale aj vo vnútrocirkevných vzťahoch.

Negatívnym príkladom môže byť rekonštrukcia železničného uzla v Žiline. Bude to stáť obrovské peniaze. Prezentácia sama osebe pekná, ale pridaná hodnota pre 21. storočie veľmi malá. Väčšina toho, čo sa prezentuje ako vylepšenia v roku 2020, by bola pokrokom v roku 1950 alebo 1980, v súčasnosti je však nedostatočná.

Volíme si najlacnejšie riešenia a čudujeme sa, že nenapredujeme. Tak je to v spoločnosti, a tak je to aj v Cirkvi. Každý špás niečo stojí a my nemôžeme chcieť veľa muziky za pár drobných. Malá krajina, malé mestá, malé vízie, krátkozraké riešenia. Čo nás má posúvať, čo nás má dvíhať? Vernosť evanjeliu sa musí prejavovať v kvalite.

Slovensko je veľmi zanedbanou krajinou, financií málo a nedá sa všetko zveladiť naraz. Ale ak už čosi robíme, tak to robme poriadne. Rok 2021 nám nastaví zrkadlo, ktoré nás vyzlečie z mnohých poprekrúcaných predstáv o spoločnosti aj Cirkvi. Obnaží našu biedu ducha. Koľko by sa toho pohlo v našej krajine, keby sme prijímali správne rozhodnutia potrebné pre rozvoj všetkých! Keby sme nevideli len dve lavičky, len jedno sídlisko, svoju farnosť, ale celok, štát, diecézu, Cirkev, Európu a svet...

Kresťania – katolíci, musíme stáť v prvých líniiach. Odborne, ľudsky, aj ukotvení, aj flexibilní. S dôverou v Božiu pomoc a ochranu. Toto bude Rok sv. Jozefa, toto nech je rok historických rozhodnutí a grandióznych (alebo aspoň dostatočne kvalitných) riešení.

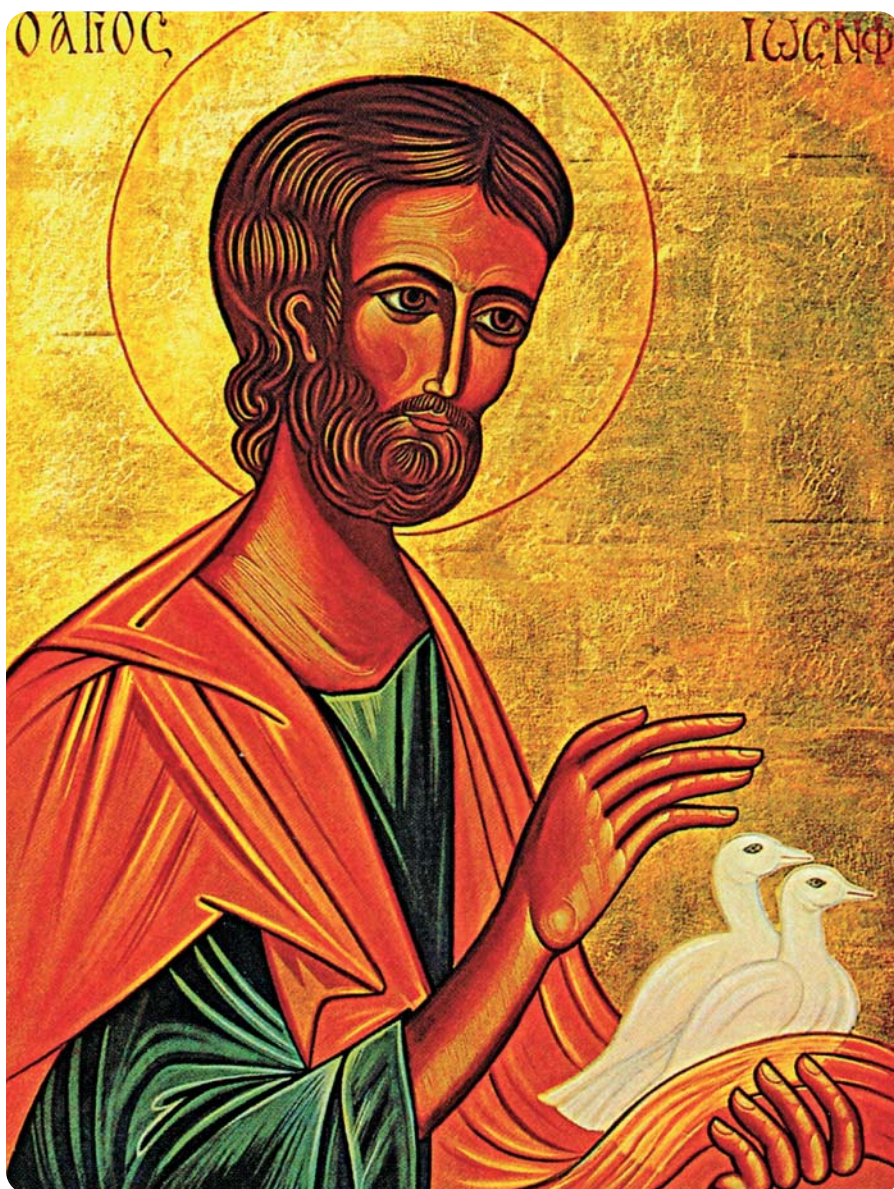

V utorok 8. decembra 2020, na slávnosť Nepoškvrneného počatia Panny Márie, Svätý Otec František vyhlásil zvláštny Rok svätého Jozefa, ktorý potrvá do 8. decembra 2021. Rok má byť reflexiou o neobyčajnej postave svätého Jozefa, ktorý je tak blízky ľudskej situácii každého z nás.

TEXT Zdenko Králik

PRE ĽUDÍ V DRUHEJ LÍNII

Svätý Otec myslí na všetkých, ktorí píšú naše dejiny, ale zároveň sú opomínaní a neobjavujú sa na prvých stranách novín a časopisov. Pápež vyslovene hovorí o rodičoch, starých rodičoch, učiteľoch, lekároch, ošetrovateľoch, zamestnancoch supermarketov, upratovačkách, opatrovatelkách, dopravcoch, poriadkových službách, dobrovoľníkoch, kňazoch, rehoľniciach a mnohých ďal-

PUTOVANIE ROKOM SVÄTÉHO JOZEFA

ších, ktorým patrí jeho osobitné uznanie a vďačnosť.

O živote svätého Jozefa toho veľa nevieme, kusé informácie o ňom nám ponúkajú evanjeliá a Tradícia Cirkvi. Ale aj z toho mála si vieme vytvoriť pravdivý obraz veľkého muža, ktorému dejiny dali mnoho prívlastkov. Skúsme sa pozrieť na neho prostredníctvom rozličných sviatkov, ktoré nachádzame v liturgickom roku. Hoci nie vždy je tam svätý Jozef výslovne prítomný,

jeho duch tam prítomný je. Vydajme sa na putovanie jednotlivými mesiacmi roku, aby sme Ochrancu Pána Ježiša a celej Cirkvi lepšie spoznali a mohli naplno prežiť jeho mimoriadny rok, ktorý je pred nami.

VYSLOVOVAL S ÚCTOU JEŽIŠOVO MENO

Hneď v prvý deň januára slávime v západnom obrade našej Cirkvi sláv-

nosť Bohorodičky Panny Márie. V minulosti sa tento sviatok nazýval Obrežanie Pána, pretože podľa predpisov Starého zákona musel byť každý chlapec na ôsmy deň po svojom narodení včlenený do vyvoleného národa obriezku a dostal meno. Meno malému Ježišovi dal práve svätý Jozef, ktorý vystupoval ako jeho zákonný otec. Splnil, čo mu nariadil Pánov anjel, ktorý sa mu zjavil vo sne po Ježišovom zázračnom

počatí v lone Panny Márie. Vidíme veľkú poslušnosť svätého Jozefa voči Bohu i Božiemu zákonu. Jozef nielen dal Ježišovi meno, ktoré mu bolo určené, ale určite ho vždy aj s úctou a láskou vyslovoval, oslovoval „svojho“ syna, lebo si bol vedomý, že je to Božie meno a ako takému mu patrí príslušná úcta. Ako je to s mojou poslušnosťou voči Bohu a Božiemu zákonu? Neberiem nadarmo a bez úcty do úst meno Pána Ježiša, jeho matky Márie a svätého Jozefa? Sú to sväté mená, ktoré mám vždy vyslovať s veľkou úctou a láskou.

OCHRANCA RODINY

V druhý deň mesiaca február sa stretávame so svätým Jozefom vo sviatku Obetovania Pána. Opäť tu vidíme svätého Jozefa ako toho, ktorý verne dodržiava Pánov zákon, ale zároveň o ňom čítame, že sa diví tomu, čo sa v Jeruzalemskom chráme z úst starca Simeona a prorokyne Anny hovorí o Ježišovi. Zvlášť slová, ktoré adresoval Simeon Panne Márii, sa jej určite nelahko počúvali. A práve vtedy bol svätý Jozef pre Máriu jediný, o koho sa mohla oprieť. Naši manželia si môžu položiť otázku, či sú oporou pre svoje manželky, zvlášť v náročných chvíľach, ktoré sa týkajú ich detí. Po obetovaní Pána a návšteve troch mudrcov musela Svätá rodina utekať do Egypta, lebo malému Ježišovi šlo zo strany Herodesa Veľkého o život. Som ja, ako manžel a otec, ochrancom svojej rodiny? Dokážem ju chrániť, a ak je to potrebné, aj s ňou utiecť tam, kde jej nehrozí nebezpečenstvo a smrť? Ohrození dnešnej rodiny je veľmi veľa, preto je potrebné bdieť a byť citlivý na hlas Boha, ktorý sa mi aj dnes veľmi jasne prihovára cez svoje slovo a svojich prorokov.

ČLOVEK SPRAVODLIVÝ

V mesiaci marec, ktorý je osobitne zasvätený svätému Jozefovi, sa nachádza aj jeho ústredný sviatok v celom liturgickom roku – 19. marca oslavujeme svätého Jozefa ako ženícha preblahoslavenej Panny Márie, ochranca celej Cirkvi a hlavu Svätej rodiny a úryvok z Matúšovho evanjelia ho predstavuje ako človeka

spravodlivého. Tento deň je aj výročným dňom slávnostného začiatku pastierskej služby pápeža Františka. Preto zvlášť v tento deň pamätajme v modlitbe na Svätého Otca a zveřejme jeho službu svätému Jozefovi. Tiež nezabudnime pridať modlitbu za jeho predchodcu – emeritného pápeža Benedikta XVI., rodným menom Josepha Ratzingera. A prosme si, aby zmysel pre spravodlivosť nikdy nechýbal im, ale ani nám.

Z Tradície Cirkvi vieme, že svätý Jozef zomrel počas Ježišovho skrytého života v Nazarete a keďže v tom čase bolo ešte nebo zavreté, aj jeho duša čakala na možnosť videnia Boha a bola na mieste, ktoré Sväté písmo volá predpeknie. Aj on čakal na Ježišovu Bielu sobotu, keď Ježiš zostúpil k zosnulým, aby vyslobodil spravodlivých, ktorí ho predišli. Ježišovu Veľkú noc môžeme považovať za čas Jozefovho svätorečenia.

MUŽ MODLITBY

Máj – mesiac tradične zasvätený Panne Márii a charakteristický modlitbou Loretánskych litánií – sa začína spomienkou na svätého Jozefa ako robotníka. Tento deň je pozvaním k tomu, aby sme podľa jeho príkladu a pod jeho ochranou vždy vykonávali svedomito všetky svoje povinnosti, a to pre náš pozemský úžitok, ale najmä z perspektívy večnosti. Evanjelium tejto spomienky nám pripomína, že svätý Jozef bol tesár a vieme, že aj sám Pán Ježiš sa živil touto prácou. S dobre vykonanou prácou súvisí aj povinnosť oddychu a ten nám ponúkajú letné mesiace. Využiť ich môžeme aj na návštevu nejakého chrámu či kaplnky zasvätených svätému Jozefovi alebo Svätej rodine, či už ako jednotlivci alebo celé rodiny. Aj v našej diecéze máme niekoľko jemu zasvätených kostolov – v Čadci na Kýčěrke, v Gbelanoch, v Podmaníne, v Novej Dubnici či novopostavený chrám v Budatíne.

Ďalší mariánsky mesiac, tento raz osobitne spojený s modlitbou posvätného ruženca, je október. V modlitbe ruženca môžeme uvažovať nad postavou svätého Jozefa, zvlášť v dvoch posledných desiatkoch radostného ruženca, nad jeho láskou

a vernosťou Bohu a rodine. Ako je to s mojou modlitbou za moju rodinu?

PATRÓN DOBREJ SMRTI

Svätý Jozef sa tiež vzýva ako patrón dobrej smrti. Tento rozmer našej úcty k svätému Jozefovi je zvlášť prítomný vtedy, keď zomiera niekto z našich blízkych a keď sme so smrťou konfrontovaní akosi bytostnejšie. Tiež vtedy, keď navštevujeme cintoríny, sväté polia a v modlitbe a v spomienkach sa vraciame k tým, ktorí nás už predišli z tohto sveta. Osobitne tak robíme v prvých novembrových dňoch a uplynulý rok sme pre pandémiu koronavírusu mali smrť pred očami takmer každodenne a niekedy prichádzala veľmi rýchlo, preto nikdy nezbúdajme prosiť svätého Jozefa, aby nás uchránil od náhlej a nekajúcej smrti. Snažme sa každodenne prežívať náš život podľa Božej vôle a naplno – tak, ako to robil ten, ktorého mimoriadny rok prežívame.

PRE VŠETKY ŽIVOTNÉ OKOLNOSTI

Posledným mesiacom v roku je december, mesiac Adventu a Vianoc, ku ktorým sv. Jozef neodmysliteľne patrí. Veď Pán Ježiš sa narodil v Betleheme, v meste, z ktorého pochádzal Jozefov dom a rod. Jozef stojí po Máriinom boku ako ochranca malého Ježiša i jeho matky Márie. V jasličkách, ktoré nám v našich domácnostiach a chrámoch pripomínajú udalosť narodenia, je zvyčajne zobrazený s palicou v ruke alebo v nej drží lampu. Toto vyobrazenie nám hovorí, že je strážcom, ktorý neúnavne chráni svoju rodinu. Toto robí ale sv. Jozef dodnes. Ako vtedy v Betleheme ochraňoval Máriu a Ježiša, aj dnes ochraňuje nás: mňa i teba, naše rodiny, našu vlasť i celú Cirkev. Stojí pri tých, ktorí opúšťajú tento svet. Aj dnes sa potvrdzujú slová svätej Terézie z Avily, ktorá hovorievala, že svätý Jozef je ochrancom pre všetky životné okolnosti.

Všetci si navzájom vyprosujme, aby sa nám podaril Rok svätého Jozefa dobre prežiť, zamilujme si ho, prosme ho o príhovor a napodobňujme jeho čnosti! Svätý Jozef, oroduj za nás!

BRATSTVO UTUŽENÉ SPOLOČNOU PRÁCOU

Muži zo Žiliny a okolia, ktorí tvoria Bratstvo svätého Jozefa, sa koncom minulého roka zomkli a počas jednej soboty porezali a uložili sedem metrákov dreva pri Univerzitnom pastoračnom centre (UPC) Paľova búda.

TEXT **NŽD** FOTO **Vladimír Pallo**

Nenechali sa odradiť únavou po pracovnom týždni, ani zlou predpoveďou počasia a s plným nasadením sa od rána pustili do roboty. V lese neďaleko Paľovej búdy vedľa blatistej cesty ich čakalo drevo a požičané auto s pohonom 4x4, za čo majiteľovi patrí veľká vďaka, ináč by tú kôpu dreva pre nezjazdnosť terénu na Paľovu búdu nedostali.

Chlapi sa rozdelili na tri skupiny – prvá skracovala motorovou pílou a nkladala drevo na vozík, druhá skupina rezala drevo na cirkulári a tretia ukladala. „Boli sme zohratý tím. Každý vedel, čo má robiť, a tak sme robotu aj s uprataním skončili pred trinástou hodinou,“ hovorí Vladimír Pallo, ktorý akciu zorganizoval. Po dokončení prá-

pom ako Ježiš, ktorú napísal Richard Vašečka.

„Po víkendech sme sa bratia opäť viac spoznali, vykonali sme kus dobrej roboty a priblížili sa spoločne k Bohu,“ hodnotí akciu Vladimír Pallo.

„Pracovali sme ako jednotka, ktorá prešla spolu celou frontovou líniou, tak sme si rozumeli a boli zohratí, každý vedel, čo má robiť a každý mal sily aspoň za troch. Vieme, čo spolu dokážeme a akou silou disponujeme,“ dopĺňa Štefan Domanický.

O tom ako je spoločná práca, spoločné jedenie, spoločné rozhovory a spoločná oslava Boha dôležitá pre rozvoj mužskej spirituality sa vraj budú baviť už na najbližšom stretnutí Bratstva sv. Jozefa. ●●

ce sa muži očistili fyzicky, niektorí aj duchovne svätou spoveďou a ako jeden muž slávil svätú omšu, ktorú odslúžil správca UPC Michal Melišík. Kázeň sa niesla v duchu dobročinnosti, ako sa nechať viesť pri skutkoch milosrdenstva Duchom Svätým.

Neskorý obed, ktorý Vladimír Pallo pripravil deň vopred, všetkým veľmi chutil. Ako poďakovanie od otca Michala dostali knižku Byť chla-

TÝŽDEŇ MODLTIEB ZA JEDNOTU KREŠŤANOV

TEXT **Zdeno Pupík**

Aj v tomto roku od 18. do 25. januára sa budeme spoločne modliť za jednotu všetkých kresťanov. Nevieme, aké budú v tomto termíne protiepidemiologické opatrenia, ale pamätajme aj v rodinách na tento úmysel. Spoločnou témou je zostať v Ježišovej láske a prinášať veľa ovocia.

POĎAKOVANIE

Žilinská diecéza a Inštitút Communio, vydavateľ nášho časopisu, srdečne ďakujú **Hanke Birčákovej** za desať rokov obetavej práce a tiež za milú priateľskú atmosféru, ktorú okolo seba šíri. Na zaslúženom dôchodku jej vyprosujeme veľa Božieho požehnania, nech prežije veľa radosných chvíľ s vnúčatkami a blízkymi.

KRÁČAME SPOLOČNE

Aj v jubilejnom tridsiatom školskom roku otvára Stredná odborná škola (SOŠ) sv. Jozefa Robotníka v Žiline, i keď virtuálne, svoje brány pre všetkých, ktorí majú záujem o poctivé remeslo a zvažujú štúdium v tejto škole.

TEXT Beáta Jarošová FOTO archív SOŠ sv. Jozefa Robotníka

O tom, že remeslo má zlaté dno, sa už presvedčil ne jeden úspešný absolvent – auto-mechanik, lakovník, stolár, murár či grafik. Navyše sú tieto profesie na trhu práce neustále veľmi žiadané, nehovoriac o jedinečnom výchovnom systéme sv. Jána Bosca, ktorý saleziáni uplatňujú už takmer dvesto rokov.

Popri množstve saleziánskych škôl, internátov a oratórií v celom svete začalo rásť dielo dona Bosca aj Žiline. Jeho počiatky siahajú do 30. rokov, v 50. rokoch bola činnosť saleziánov násilne prerušená a v 90. rokoch sa ju podarilo obnoviť. Vtedajšie Stredné odborné učilište sv. Jozefa Robotníka zriadili v máji 1991 a v septembri už nastúpilo do školy prvých 48 chlapcov. Dnes má SOŠ sv. Jozefa Robotníka 375 žiakov. Od roku 2010, keď bol otvorený maturitný študijný od-

bor grafik digitálnych médií, SOŠ navštevujú aj dievčatá, niektoré sa za čas od času zaujímajú aj o remeselnícke odbory.

„V súlade so zámerom dona Bosca vychovávať z mladých ľudí poctivých občanov a dobrých kresťanov je naším cieľom celkový rozvoj mladého človeka. Výchova a vzdelávanie sa uskutočňuje podľa preventívneho systému dona Bosca, ktorý sa snaží predchádzať zlu a rozvíjať dobré schopnosti mladých. Naplníme to prostredníctvom aktívnej asistencie pedagógov medzi žiakmi. Vytvára sa tak výchovné prostredie, v ktorom sa mladí ľudia môžu pripraviť na svoju budúcnosť,“ vysvetľuje riaditeľ SOŠ sv. Jozefa Robotníka Igor Pecha.

Žiaci majú k dispozícii internát, v ktorom býva 95 chlapcov, ale aj dielne pre autoopravárov, autoelek-

30 ROKOV V SLUŽBE MLADÝM

trikársku, autolakovnícku a automechanickú dielňu. Dobre vybudovaná je aj stolárska dielňa a grafický ateliér. „Žiaci môžu využívať auly, spoločenské miestnosti, ihriská či nádvorja. Sú vedení k športu, ale učia sa napríklad aj animovať skupinku. Oblíbené sú kurzy spoločenského správania a tanca, ktoré organizujeme s družobnou školou – SOŠ pedagogickou sv. Márie Goretti v Čadci. Vzdelávanie a výchova tak majú rovnakú prioritu a my chceme kráčať spoločne aj naďalej za naším cieľom – slúžiť mladým,“ uzatvoril I. Pecha.

SOŠ INFORMAČNÝCH TECHNOLOGIÍ SV. JÁNA BOSCA V NOVEJ DUBNICI

HĽADÁTE KVALITNÉ ODBORNÉ VZDELÁVANIE V NAJPERSPEKTÍVNEJŠOM ODBORE?

ŠTUDUJTE TECHNICKÉ LÝCEUM

Lýceum je výberová škola, podobná gymnáziu, ktoré v krajinách Európy existuje desiatky rokov. Technické lýceum prispieva ku skvalitneniu prípravy žiakov na inžinierske a bakalárske štúdium, najmä na VŠ technického smeru. V našom IT technickom lýceu kladieme dôraz na **programovanie, databázy a siete**. Cítíme však celospoločenský tlak po implementácii informatiky do všetkých oblastí života, preto tento odbor **vnútorne diferencujeme**. Žiaci majú možnosť vybrať si zameranie na **informatiku – programovanie** alebo **aplikovanú informatiku**. Vyučujeme „čiasťočne“ **bilingválne** – metódou CLIL vo vybraných všeobecno-vzdelávacích predmetoch.

ČO ZÍSKATE ŠTÚDIOM U NÁS

Okamžité uplatnenie: 93,7% absolventov pokračuje na VŠ technického a inštrumentálneho zamerania. Ostatní naši absolventi pracujú, prípadne podnikajú v odbore. **Kvalitné jazykové vzdelávanie:** angličtina – na úrovni B2; Odborný cudzí jazyk. **Atraktívne odborné predmety:** zamerané na informatiku – programovanie – siete a internet – techniku – grafiku – ekonomiku. **Certifikácia** – študent môže zadarmo získať celosvetovo uznávané certifikáty v rámci **ORACLE Academy** (databázy), alebo **CISCO Academy** (siete). **Shadowing na IT pracoviskách** sme obklopení špičkovými IT firmami. Žiaci navštevujú tieto pracoviská a sledujú procesy v nich. **Študijné stáže a pobyty:** zadarmo umožňujeme žiakom vykonať **dvojtýždňovú stáž** vo výskumnom centre Dubna – (ruský CERN). Cez **Exallievské stipendiá** posielame žiakov na **ročný študijný pobyt** v podobnej IT škole (USA).

BONUS+

Prorodinná škola – vieme o radoch, problémoch našich žiakov a cez neformálne stretávanie v rámci BOS, cez adaptačné pobyty vieme budovať vzťahy, aby sa zo žiaka stal nielen špičkový odborník, ale aj dobrý človek. **Škola je v duchovnej správe saleziánov**. Pre žiakov máme pripravený model sprevádzania a podpory. **Najmodernejšia IT technika** – disponujeme viacerými špecializovanými odbornými učebňami, ktoré sú vybavené IT ako Raspberry Pi a mikrokontroléry ESP32, routre a switche MikroTik, VR, 3D modeling a tlač, roboty a žiaci majú možnosť zapožičania týchto high-tech technológií pre domáce cvičenie programátorských zručností. **Veľa voľnočasových aktivít:** pravidelne aktivity pre mesto – farnosť – región – kraj, do ktorých sa zapájajú aj naši žiaci.

SI DEVIATAK A HĽADÁŠ SVOJU VYSNÍVANÚ STREDNÚ ŠKOLU?

SKÚS TECHNICKÉ LÝCEUM V NOVEJ DUBNICI

www.it-lyceum.tech

IT je BUDÚCNOSŤ
ovládni ju s nami

SOŠ
Informačných
technológií
NOVÁ DUBNICA

NOVÝ KROK NA CESTE OBNOVY

ŽIVOTA A VZŤAHOV V NAŠEJ DIECÉZE

Zlepšenie, o ktoré sa pokúšame v našej diecéze, nie je zlepšenie jednoduché. Poznáme štedrosť, lásku a ochotu našich farníkov, zároveň však vnímame aj situáciu, v ktorej sa mnohé rodiny nachádzajú, otázky ich budúcnosti, niekedy aj strach.

TEXT **Anna Kondelová**

Začať v cirkvi hovoriť o finančnej podpore diel nemusí vždy vyznieť dobre. My však chceme ísť do tejto oblasti a hovoriť otvorene a transparentne. Odpovedať na otázky a vysvetlovať. Veríme totiž v silu spoločenstva a prvé úspechy začíname vidieť.

ZAČALI SME PRACOVAŤ NA EVANJELIZÁCIÍ DETÍ

V Pastoračnom fonde Žilinskej diecézy KROK hovoríme o systematickej obnove života a vzťahov v našej diecéze. Vyše 80 projektov vo viac ako polovici farností je dôkazom, že sa to krok po kroku dá. Koncom roka sme predstavili jeden z projektov, ktorý môže túto obnovu priniesť. Sú to Katechézy Dobrého pastiera. Chceli by sme ich rozšíriť na nové miesta diecézy. Tento projekt sa stretáva s veľmi dobrým ohlasom a svedčí o tom aj podpora pravidelných darcov. Tvoríť veľkú rodinu malých darcov je dielo, ktoré bude mať ešte väčší efekt v budúcnosti. Duchovná obnova, ktorá môže prichádzať do našich rodín skrze deti, je obnova podstaty. Vidieť rodiny spolu sa modliť, hovoriť o Bohu a navzájom sa povzbudzovať je veľmi silné.

OBNOVA ŽIVOTA A VZŤAHOV PRICHÁDZA CEZ MALÉ KROKY

K veľkým projektom pristupujeme naozaj s bázňou a pokorou. Vieme, že bez Božieho požehnanie nášho snaženia sa nám nič nepodarí. Pracujeme postupne, robíme malé kroky, aby sa vízia toho, že deti poznajú Boha osobne a milujú ho naozaj, stala realitou. Už teraz vnímame veľmi veľkú podporu, za ktorú vám aj touto cestou ďakujeme. Od prvých momentov rozprávania o potrebe vytvoriť fond, predstavovania Katechézy Dobrého pastiera či návrhov ako zapojiť široké množstvo veriacich do týchto aktivít, vidíme ochotu a angažovanosť. Dnes síce stále nie sme v cieľi, no počet pravidelných darcov – donátorov rastie a nám dáva nádej, že sa v našej krajine môže stať práve Žilinská diecéza inšpiráciou, ako sa

deliť o dobrá a navzájom si pomáhať. Máme z toho veľkú radosť!

V NOVOM ROKU TVORÍME NOVÚ RODINU

Pozvanie zapojiť sa do pravidelnej podpory Pastoračného fondu stále platí. V tejto chvíli máme pre vás pripravené rôzne bonusy a dary, ktoré nájdete vo svojom účte na www.donator.sk. Sú to malé prejavy vďaky, ktorú vám chceme vyjadriť. Ak ste si ešte nevytvorili účet, pozývame vás k tomu. Aj malou sumou (napríklad mesačne 4 €) môžete Vy osobne alebo celá Vaša rodina výrazne pomôcť k malému zázraku, do ktorého sme možno spolu povolani.

Veríme, že čoskoro sa budeme môcť opäť stretávať osobne a viac sa povzbudiť na ceste obnovy života a vzťahov v našej diecéze!

PASTORAČNÝ FOND
ŽILINSKEJ DIECÉZY

Kreativita Radosť Odvaha Krása

Cesta obnovy života a vzťahov

NAŠA KATEDRÁLA

(16. ČASŤ)

Pred očami ľudí prichádzajúcich do Katedrály Najsvätejšej Trojice, ako aj tých, ktorí sa ocitnú v jej blízkosti, sa v uplynulé dni odhalil nový pohľad na obnovenú vežu kostola.

TEXT Peter Dubec FOTO autor a Marcel Taranda

POZÝVAJÚCA KRÁSA

Realizovaná obnova exteriéru kostola – jeho veže, svätyne a lodí – prišla do svojej polovice. Tak ako sme plánovali v harmonograme prác, na konci roku 2020 sa nám podarilo ukončiť ich prvú časť, ktorej jadrom bola obnova kostolnej (hodinovej) veže. Pohľad na obnovenú vežu poteší a osloví oko návštevníka, je zároveň aj pozvaním k obnove ďalších častí podobným spôsobom. Zároveň sme si vedomí toho, že toto dielo by malo zostať trváce a dobre urobené na dlhý čas, o čo s pokorou prosíme Najsvätejšiu Trojicu.

Pohľad na obnovenú vežu z vedľajšej Burianovej veže

Upevňovanie ochranných sietí proti holubom a inému vtáctvu

PRÁCE NA DOKONČENIE

Drobné práce, ktoré ostali na dokončenie po odstránení mohutného vežového lešenia, boli oplechovanie vrchnej časti oporného stĺpu, osadenie sietí na ochranu vnútorných častí veže proti vtáctvu. Zároveň sme začali s odstraňovaním nepôvodných omietok na presbytériu a lodiach kostola, v čom budeme pokračovať na jar. Na obnovu vnútorného mechanizmu hodín, novej zvonovej stolice a mechanizmu štvrťhodinového, hodinového zvonenia musíme počkať do jarných mesiacov, keď by sme radi obnovili chod vežových hodín a s tým spojené zvonenie zvonov.

ZIMNÝ SPÁNOK NA STAVENISKU

Stavebná obnova má v tieto dni svoj zimný odpočinok, tak ako veľká časť stavebných diel vykonávaných vo vonkajšom prostredí. Žiadajú si to teplotné pomery pre konanie prác a mnohé technologické postupy, ktoré sú viazané na vyššie teploty. Odpočinok je zároveň odmenou za prácu stavebných a remeselných pracovníkov, ktorá nejdennokrát trvala denne desať hodín, prípadne viac, čo si na druhej strane vyžaduje následný odpočinok a zotavenie. Práce na jar, podľa časového harmonogramu, by mali pokračovať od marca 2021.

SPOLU TVORÍME HISTÓRIU

Kostol Najsvätejšej Trojice prechádza líniou mnohých generácií ľudí, ktorí sa podieľali na jeho výstavbe v 13. storočí a jeho neskorších početných obnovách a prestavbách. Bolo to rôznym spôsobom: ich remeselnou a stavebnou zručnosťou, finančnou pomocou, sprevádzaním diela modlitbami a obetou. Inak to nie je ani pri súčasnej obnove, ktorá môže byť urobená len vtedy, ak bude dielom mnohých – stavebníkov, ako aj ľudí účastných v diele obnovy materiálnou a duchovnou pomocou, ktorú veľmi do nastávajúceho času potrebujeme.

(Pokračovanie v budúcom čísle)

Večerný pohľad na katedrálu s obnovenou vežou

Projekt obnovy spolufinancuje

**MINISTERSTVO
KULTÚRY
SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

V decembri sa začali práce na odstraňovaní omietok lodí kostola. Fotografia zachytáva upratovanie staveniska pred zimnou prestávkou.

PODPORIŤ OBNOVU MÔŽETE
VAŠIM DAROM PRIAMO
V KATEDRÁLE, PRÍPADNE
NA FARSKOM ÚRADE ŽILINA –
MESTO PRI KATEDRÁLE,
V DIECÉZNOM CENTRE,
J. KALINČIAKA 1 V ŽILINE,
ALEBO ZASLANÍM PROSTRIEDKOV
BEZHOTOVOSTNE
NA TRANSPARENTNÝ ÚČET

SK76 0900 0000 0051 6809 6264
 (WWW.TRANSPARENTNEUCTY.SK/#/
 UCET/SK7609000000005168096264)

ALEBO NA BEŽNÝ ÚČET ŽILINSKEJ
DIECÉZY

SK97 1100 0000 0026 2586 5679.

SELFIE S...

MAMOU SIEDMICH DETÍ, PRACOVNÍČKOU DIECÉZNEJ CHARITY ŽILINA ZDENKOU LUKÁČIKOVOU

TEXT Ján Hrkút FOTO archív Zdenky Lukáčikovej

● Kam chodíte na nedeľnú sv. omšu a nad čím uvažujete, keď z nej odchádzate?

Občas idem do jednej vzdialenejšej farnosti, cestou tam aj späť mám čas na modlitbu svätého ruženca a na stíšenie sa. Milujem čas svätého prijímania, mám pocit, že Eucharistiu mi podáva anjel z neba. Najčastejšie navštevujeme našu farnosť. Saleziáni dona Bosca nás s manželom formo-

vali od mladosti, sú našou rodinou. Cestou domov uvažujem o slove, ktoré sa dotklo môjho srdca. Naposledy to boli slová o dokonalej radosť, znamená prijať aj to, čo je ťažké a drsné, nie so „zaťatými zubami“, ale s veľkorysým „áno“, lebo viem, že za všetkým stojí Boh.

● V úvode nového roka sme ešte stále vo Vianočnom období. Čo pre vás znamená? Vytvorili ste si v rodine nejaké nové tradície, unikátne iba pre vás?

Prvá dcéra sa nám narodila na sviatok Svätej rodiny v roku 2000, bol to aj

posledný deň tisícročia. Dieťa v náručí – osobne pre mňa to bola zázračná noc, dostala som dieťa do daru! Aj Advent a tehotenstvo som prežívala v spojení s Pannou Máriou, pri chystaní výbavičky pre dieťa som myslela na ňu, ako so sv. Jozefom očakávali malého Ježiška. Našími Vianocami je Ježiško!

S manželom a deťmi si robíme na Štedrý deň prechádzku pre betlehemske svetlo, ktoré spolu s modlitbou prinášame na cintorín, potom aj našej babke a susedom. S prípravami na sviatky si nerobíme veľké starosti, nemusí byť všetko dokonalé! Štedrú večeru začíname v tichu a tme, do ktorej príde ocko so zažatou sviecou, prednesie viňš a modlitbu a od sviece zapáli svietniky na stole.

● Keby prišiel do našej diecézy pápež a mali by ste navrhnúť nejaké body jeho programu, čo by to bolo?

Stretnutie s Terezkou! Pracujem v Diecéznej charite Žilina, v centre mesta máme zariadenie pre senio-

rov, Dom charity sv. Kamila. Leží tam táto krásna žena s ružencom na nočnom stolíku, mnoho mužov a žien, pripomína mi to tam púšť uprostred mesta, oázu pokoja a miesto Božích milostí! Bola som tam, keď po chodbách prechádzal Mikuláš so svojimi pomocníkmi, od postele k posteli, s čokoládovou dobrotou pre každého. Pani Terezka, keď zbadala postavu Mikuláša v izbe, div nevyškočila z postele a radostne zvolala: „Otec biskup!“ ...a vystierala ruky k nemu! Bola to detská, úprimná a spontánna radosť, taká čistá, razom vhupla do srdca, ako veľký nádherný diamant, a ponorila sa na samé dno môjho vnútra. Takýto čarovný okamih by som priala zažiť pápežovi Františkovi pri stretnutí s každým človekom!

Ďalší bod programu – možno fara Lazy pod Makytou... je tam vzácny kňaz, ktorý vás pozve zohriať sa, keď ste pocestný... a vy cítite, že má na vás čas!

Na dcérinej svadbe

CHARITNÁ RODINA

Posledný mesiac starého roka bol pretkaný mariánskymi sviatkami, do nového roka vstupujeme spoločne so Svätou rodinou – s Máriou, Ježiškom a špeciálne so svätým Jozefom, ktorého osobitný rok vyhlásil pápež František 8. decembra 2020, na sviatok Nepoškvrneného počatia preblahoslavenej Panny Márie.

TEXT A FOTO Zdenka Lukáčiková

lého roka, a tiež spoločnou prosbou o požehnanie a dary Ducha Svätého do ďalšieho obdobia pre službu lásky chudobným, v ktorých k nám prichádza Boh sám.

Rok svätého Jozefa je vzácnou príležitosťou aj pre Charitu vložiť sa do svätých rúk tak vzácneho orodovníka. V túžbe denne posilňovať svoj život viery v uskutočňovaní Božej vôle naplno, podľa vzoru svätého Jozefa, vstupujeme s dôverou do tohto nového roka, ktorý prinesie nové výzvy pre službu Charity. Nech je naša odpoveď rovnaká ako odpoveď Márie: „Fiat! Staň sa!“ Otec biskup v homílii krásne poukázal na to, čo je podstatné v láske k blížnemu – darovať seba, svoj čas, svoje talenty,

zručnosti. „Nesústredme sa na materiálne dary. Deň čo deň túžme odovzdávať seba! V zrelosti lásky sa chceme pýtať spolu s Pannou Máriou: „Ako sa to stane? Nechajme sa viesť Duchom Svätým v plnení jeho vôle v službe milosrdnej lásky!“

Koncom roka sme opäť spolu s vami pomáhali núdzným rodinám a jednotlivcom balíkmi potravín a drogérie, ktoré ste štedro darovali v deviatich predajniach Tesca. Vďaka vám boli ich vianočné sviatky krajšie!

Charitná rodina sa práve v tento deň zišla v žilinskej katedrále pri spoločnom slávení Eucharistie s otcom biskupom Tomášom Galisom. Pre Diecéznu charitu Žilina, jej zamestnancov, dobrovoľníkov a farské charity našej diecézy je už dlhoročnou tradíciou stretnúť sa so svojim pastierom a spoločne prežiť čas v modlitbe, ďakovaní i pri spoločnom stolovaní, ktoré sa tentokrát kvôli pandémie nekonalo. Táto ďakovná svätá omša je výnimočným a milostivým časom, keď vzdávame vďaka Bohu za všetky milosti, ktoré nás viedli počas uplynu-

23,5 tony
TRVANLIVÝCH POTRAVIN
A DROGÉRIE
V HODNOTE

40-tisíc eur

.....
TESCO ZBIERKA

Ďakujeme vám!

DIECÉZNA
Charita
spolu
ŽILINA
blízko pri človeku
www.charitaza.sk

ANJEL POTOM OD NEJ ODIŠIEL...

Spomeňme si na evanjeliový príbeh, v ktorom archanjel Gabriel prichádza za Pannou Máriou a oznamuje jej, že sa stane matkou Božieho Syna. Na záver sa v ňom nachádza veta, ktorú berieme ako samozrejmosť a veľa sa nad ňou nezamýšľame – ako anjel prišiel, tak aj odišiel.

TEXT Michal Mesjar FOTO Vlastimil Čičmanec

Mohli by sme povedať, že Panna Mária po tomto „svetovom oznámení“ ostáva sama – anjel odišiel. Jozef najprv premýšľal, v Betleheme nebolo miesto...

Nie je to niekedy aj náš život? Vianoce sa skončili a akoby ten „vianočný anjelik“ odišiel. Máme narodeniny, možno pár návštev alebo správ na sociálnej sieti a potom nikto nič. A keď je najhoršie, sme aj tak na všetko sami...

BOH POKOJA

Anjel odišiel, no Boh ostáva pod srdcom Panny Márie. Slovo Boha sa po zvestovaní anjelom stáva Telom. A takúto možnosť máme aj my, ľudia dobrej vôle, ktorí túžime po pokoji. V každej svätej omši pred svätým prijímaním hovoríme: „pokoj a bratská láska nech je medzi nami“ a spievame: „Baránok Boží, daruj nám pokoj“. Tento Boží pokoj prijímame v Eucharistii. Vtedy – aj keď by sme sa mohli cítiť akokoľvek sami, opustení, nepochopení, strápení – Boh je v našom vnútri, je Emanuelom – „Bohom s nami“.

Pápež Benedikt XVI. napísal, že Eucharistia je sviatosťou pokoja (Sacramentum caritatis, b. 49). Je to

sviatosť, prostredníctvom ktorej sa spájame s Bohom pokoja. Z našej ľudskej strany je dôležité len jedno – vydať sa na cestu za Kristom. Je to otázka na nás, ako vyzerá náš život po eucharistickom prijímaní: je vôbec vidieť, že som bol na sv. omši? Ak vstupuje do môjho života Boh pokoja, šírim tento pokoj medzi mojimi najbližšími? Alebo sa len vyhovám, že som vznetlivá povaha?

„**POKOJNÍ BUDEME
VTEDY, KEĎ PO CELÝ
ROK BUDEME S NAŠÍM
PÁNOM SKRZE
EUCHARISTIU.**“

BUDOVAŤ POKOJ

Veľmi dobre vieme, že to je aj výzva samotného Pána: „Podte ku mne všetci... a nájdete odpočinok (pokoj) pre svoju dušu“ (Mt 11, 28-29). I keď niekedy by sme radšej prijali od Ježiša odpočinok pre naše telo vo

forme dovolenky. Určite potrebujeme aj relax, no Boh sa zaväzuje dať nám odpočinok pre našu dušu, pre naše vnútro, pre naše srdce. Pokojní sme vtedy, keď sme si istí a cítime sa v bezpečí. Pokojní budeme vtedy, keď po celý rok budeme s naším Pánom skrze Eucharistiu.

Pápež František sa na generálnej audiencii zamýšľal: „Pravý šalóm a pravá vnútorná rovnováha vyvierajú z Kristovho pokoja, ktorý vychádza z jeho kríža a plodí nové ľudstvo, stelesnený v nekonečnom zástupe svätcov a svätíc, vynaliezavých, tvorivých, ktorí vynachádzali neustále nové spôsoby, ako milovať. Svätci a svätice, ktorí budujú pokoj“ (15. 4. 2020). Človek dobrej vôle teda vždy hľadá nové možnosti, ako preukázať lásku, ktorá je trpezlivá a pokojná. Akú lásku vo mne nachádzajú moji bratia a sestry? Vidia lásku sebeckú alebo lásku nezištnú? Som vynaliezavý v „láske pokoja“?

Anjel odišiel, no Boh zostáva. To je zmysel našej viery: žiť svoj život naplno s Bohom. Zverme sa každým deň do Božích rúk, aby náš život bol skrze Eucharistiu znamením Božieho pokoja v tomto svete. ●●

PREDSTAVUJEME
ZASVÄTENÝCH PÔSOBIACICH
V ŽILINSKEJ DIECÉZE

V tomto čísle vám predstavíme komunitu verbistov.
V našej diecéze pôsobia v Terchovej.

VERBISTI

TEXT Františka Čáčková, OSF FOTO archív rehole

Komunita misionárov je pomenovaná po Božom Slove, a tak sú známi ako Misionári Spoločnosti Božieho Slova. Sú medzinárodným spoločenstvom katolíckych misionárov – kňazov a bratov – založeným v roku 1875 nemeckým kňazom, sv. Arnoldom Janssenom. Vo svete žije viac ako šesť tisíc verbistov slúžiacich v 78 krajinách. Snažia sa žiť ako bratia a slúžia svojim blíznym. Na Slovensko prišli misionári verbisti v roku 1925. Ich hlavným strediskom je Misijný dom v Nitre na Kalvárii, ktorý bol otvorený v roku 1928. V súčasnosti pôsobia v misiách viac ako 30 Slovákov verbistov.

Identita misionárov verbistov je zakorenená vo výzve svedčiť o Božej láske práve v situáciách a na miestach, kde Božie Slovo ešte nepoznajú alebo kde otvorenosť k bohatej rozmanitosti národov nie je vážená.

Ohlasujeme Evanjelium, prinášame sviatosť Kristovej lásky a milosti, podporujeme katolícke školstvo, mediálnu komunikáciu, vychovávame

a vzdelávame domorodých kňazov, bratov a sestry, formujeme laických katechétov a učiteľov, vedíme sociálne, antropologické i poľnohospodárske výskumné projekty, aby sme pomohli riešiť problémy mnohých kultúr, staráme sa o chorých poskytovaním medicínskej i duchovnej starostlivosti, krmíme hladných, poskytujeme prístrešie opusteným, zakladáme sirotince, snažíme sa o prorocký dialóg s ľuďmi iných náboženstiev a ateistami. Všade, kde ako misionári pracujeme, prebúdžeme misijné povedomie a podporujeme misijnú prácu na celom svete.

**„NEZAPÁČIME SA BOHU,
AK SA NESTANEME
MALÝMI. TAKÁ JE NÁUKA
SVÄTEJ NOCI BOŽIEHO
NARODENIA.“**

(sv. Arnold Janssen)

***Pred Svetlom Slova
a Duchom milosti nech
ustúpi temnosť hriechu
a noc nevery!***

Oficiálny názov: Spoločnosť
Božieho Slova

Skratka: SVD (Societas Verbi
Divini)

Založenie: 1875, Steyl,
Holandsko

Zakladateľ: sv. Arnold Janssen

Počet členov na Slovensku
a počet komunít: 47/7

Pôsobisko v Žilinskej diecéze:
sv. Martina 247, Terchová

Ako kňazi a bratia zasväcujeme celý svoj život ohlasovaniu evanjelia a šíreniu Božej lásky medzi ľuďmi všetkých národov.

Spolu s ďalšími dvoma sesterskými kongregáciami, ktoré založil zakladateľ Arnold Janssen: Misijné sestry Služobnice Ducha Svätého (SSpS) a sestry Služobnice Svätého Ducha ustavičnej adorácie (SSpSAP) sa verbisti snažia načúvať Duchu Svätému, aby tak mohli nasledovať Ježiša odvažnejšie v plnení Božej vôle. ●●

www.verbisti.sk
www.terchova.fara.sk

HRANICE, UTRPENIE A ŠŤACHTENIE

V decembrovom čísle nášho mesačníka sme priniesli rozhovor s košickým gréckokatolíckym arcibiskupom Cyrilom Vasiľom, ktorý nám poskytol pri príležitosti Týždňa kresťanskej kultúry. Keďže sa mnohým páčilo rozprávanie o prekračovaní hraníc, prinášame jeho pokračovanie.

TEXT Rado Pavlík FOTO Gréckokatolícka eparchia Košice/Jaroslav Girovský

- Hranice svojich možností človek prekračuje pri utrpení, v ťažkých skúškach...

Utrpenie je veľmi zvláštna kategória, o ktorej nie je dobré veľmi ľahkomyselne hovoriť – ani v zmysle zľahčovania, ani jeho zveľebovania, ani hľadania akýchsi najvyšších duchovných hodnôt. Človek nebol stvorený pre utrpenie. Utrpenie je vždy znakom hriechu, slabosti, nedokonalosti. Ale Boh v osobe Ježiša Krista povedal, že aj utrpenie sa môže stať nástrojom rastu v láske alebo objavovaním iného dobra alebo dokonca obetou. Kresťanstvo ponúka aspoň čiastočnú odpoveď na nevyhnutné utrpenie, ktorému nemôžem ujsť. A potom môžem buď trpieť ako zranené zviera, ktoré sa bude len zvíjať vo vnútornej či vonkajšej bolesti bez zmyslu, bez konca, bez cieľa a bez dôvodu, alebo budem hľadať v utrpení iný, vyšší zmysel. Usilovať sa vyťažiť zo zla dobro. Pochopiť, že niektorá forma toho, čo vnímam ako zlo, v skutočnosti môže byť príležitosťou k dobru. Ale to je niečo, k čomu sa musím dopracovať sám a veľmi opatrne. Netreba do toho vstupovať nejakými veľkými vyhláseniami, naliehaniami alebo kvetnatými slovami. Je to tak intímne a tak hlboké, že k tomu sa môžeme dopracovať len s Božou milosťou.

● Kde sú hranice zvládnutia utrpenia?

Povedal by som, že je nevyhnutné rozlišovať hranice utrpenia fyzického alebo nevyhnutného zla, ako je ľudská choroba, smrť, prírodné katastrofy a zla, ktoré vyplýva z konania človeka. Myslím si, že je ľahšie vyrovnáť sa so zlom, ktoré je neodvratné a ktoré je prejavom nedokonalosti tohto sveta a ľudstva, než so zlom, ktoré pácha človek vedome. Toho zla je možno podstatne viac a je ťažšie sa s ním vyrovnáť. Dokonca hovoríme, že na jednej strane ho nikdy nesmiem prijať v zmysle: nech to takto pokračuje. Ale na druhej strane ho musím strpieť a súčasne proti nemu bojovať. Niektoré ľudské zlo je nevysvetliteľné, neospravedlniteľné a dokonca aj výzvou alebo provokáciou k otázke, prečo ho Boh dopustí. Nad fyzickým zlom poviem – to je príroda. Pri mnohých iných formách človekom spôsobeného zla jeden druhému je veľmi ťažké sa vyrovnáť s existenciou zla. Aký malo zmysel utrpenie miliónov, desiatok miliónov ľudí? My dokážeme vnímať zlo v zmysle mojej konkrétnej fyzickej bolesti, blízkej osoby, ktorá nejakým spôsobom trpí, nešťastia, ktoré sa odohralo, ktoré vnímam, ale vo chvíli, keď sa prekročia isté hranice čísel a vzdialeností, tak sa to stáva štatistikou, ktorú už nedokážem ani prijať, a toľko pochopiť, zdôvodniť alebo vidieť v nej jej zmysel. Na druhej strane: celé ľudstvo sa niekedy posúva dopredu aj po prekonaní veľkých období zla, keď dôjde ku katarzii, očiste, uvedomeniu si zla, ktoré preniklo ľudstvo, a nevyhnutnosťí konať, aby sa to neopakovalo.

● Aká je cena za spáchané zlo?

Istotne nemožno hovoriť o cene zla, ale o príležitosti alebo nevyhnutnosti. Ľudstvo sa posunulo po každých veľkých kataklizmách. Akoby muselo dôjsť až do takej situácie, že „zarylo rypákom do zeme“, aby si uvedomilo hrôzu, ktorú dokáže páchať človek na človeku, aby sa potom hľadali cesty, ako sa tomu v budúcnosti vyhnúť. Prvá svetová vojna, druhá svetová vojna, komunizmus, nacizmus, inštitucionalizované formy

zla... Dnes existujú iné inštitucionalizované formy zla, ktoré sa považujú za pokrok. Myslím, že všetci vieme, kde v súčasnosti hynie najviac ľudských životov bez toho, aby si to niekto všimol, alebo o tom hovoril. Možno bude musieť dôjsť k akejsi kataklizme, keď si ľudstvo uvedomí inštitucionalizovanú formu zabíjania ľudských bytostí, ktorá ostáva považovaná za zákonom chránenú a dokonca protežovanú. Nateraz sme ešte vo „fáze norimberských zákonov“, ktoré schvaľujú likvidovanie človeka v mene jeho menejcennosti. Dnes vo svete vládne zákon, že iba ten, kto je v istom časovom úseku svojho života, je chránený. A to nechcem stále otvárať nekonečnú otázku potratov, ale ide tu o oveľa hlbší filozofický a duchovný princíp. Buď rešpektujem človeka v celej jeho dôstojnosti, alebo len

„ČLOVEK NEBOL
STVORENÝ PRE
UTRPENIE.“

vtedy, keď si to ja určím. Rovnako sa to bude týkať konca života. Forma prítomnosti zla a s ním spojeného utrpenia je tou najväčšou otázkou, ktorej sa ľudstvo nevyhne.

● Ako zadefinovať, rešpektovať a prekračovať hranice v pastoračii? Nedá sa nespomenúť LGBTI...

Pri pastoračii nerozlišujem ľudí ani podľa farby pleti, ani národnosti, ani ich sklonov, ani ich chorôb, ani ich schopností. Všetci sú povolani k tomu, aby im bolo ohlasované evanjelium. Všetci sú pozývaní k tomu, aby ho prijali a vo svojom živote spoznali a uskutočňovali. V tomto zmysle nemôže byť akési ohraničené ohlasovanie. Na druhej strane, ohlasovať evanjelium niekomu, kto má s jeho prijatím a realizovaním nielen ťažkosť, ale absolútnu výhradu, pretože by znamenalo „popretie“ jeho vlastného životného štýlu alebo životnej

náklonnosti... V konečnom dôsledku kresťanstvo vyžaduje mnohé sebazaprenia, mnohé obmedzenia v zmysle prilnutia k dobru, ktoré som spoznal ako najvyššie dobro, ako Bohom chcené dobro, ktoré je často v protiklade s mojou predstavou, s mojou náklonnosťou, s mojou chuťou. Toto je všeobecný znak života kresťana. Je to prekračovanie hraníc vlastného ja, vlastnej náklonnosti, vlastných predstáv a prijatie čohosi, o čom som sa presvedčil, že je pre moje dobro.

● Kristus často hovoril o viniči, zo skúsenosti vieme, ako treba ošetrovať stromy aj orezávaním. Je to bolesť, obmedzenie, ale zároveň aj usmernenie rastu. Tak to funguje aj pri výchove...

Dobrý vinár vie, kolkokrát musí strihať hrozno, kolkokrát sa prerezáva jablňo alebo oliva, aby úroda bola čo najlepšia. Je to ublíženie jablňo? Je to šľachtenie. Keď ju nechám nadivoko rásť, za chvíľu sú na nej len divoké maličké plánky. Skúsme to preložiť na človeka... Nie je celé kresťanské ohlasovanie o prekonávaní hraníc môjho ega, môjho ja, mojich predstáv? Prijatie a spoznanie, že ten, ktorý ma nekonečne miluje, ktorý ma stvoril a ku ktorému smerujem, ma pozná lepšie, ako sa dokážem poznať ja sám, chce moje dobro? Keď podáva nejaké obmedzenia, alebo príkazy, či dokonca zákazy, že to nerobí zo sadizmu, ale pre moje dobro? To vie predsa každý vychovávateľ, každý otec a matka, že svojmu dieťaťu chce len to najlepšie, a preto musí mnohokrát povedať: „Toto nie, takto to nerob, nožík polož naspäť, lebo sa porežeš.“ A nemusí čakať, kým sa poraní. A keby náhodou malo dieťa sklony k sebazraňovaniu, tak mu ten nožík celkom vezme, povie: „Toto robíš zle. Ako ti pomôžem, aby si netúžil zraňovať seba samého?“ Z princípu je ohlasovanie otvorené každému. Pri ľuďoch s osobitnou ťažkosťou prijatia evanjelia musím pracovať s osobitnou láskavosťou, s osobitnou citlivosťou, ale to ma nikdy nemôže priviesť k tomu, aby som zriedil ohlasovanie. Lebo by som tomu človeku nepomohol. ●

Z POHLÁDU JOZEFA

TEXT **Leopold Ivan Nemček, OFM Cap.**

Mnohí sme sa potešili, keď pápež František vyhlásil 8. decembra 2020 Rok sv. Jozefa a vydal apoštolský list „S otcovským srdcom“. Terajší pápež začínal aj svoj pontifikát na sviatok sv. Jozefa. Okrem iného ho zaradil do všetkých štyroch kánonov svätej omše a v apoštolskom liste ho charakterizuje ako otca milovaného, nežného, láskavého, poslušného, prijímajúceho, tvorivo odvážneho, pracovitého a držiaceho sa v úradí.

V evanjeliách nie je zaznamenané ani jediné Jozefovo slovo. Je svätcom tichosti v úradí, pričom to neznamená jeho nezáujem či pasivitu, ale práve naopak, jeho mlčanie je postoj, ktorý svedčí o jeho svätosti a blízkosti k Bohu a prejavuje sa v jeho činoch. Jozef naplno žil „učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom,“

(Mt 11, 29) čo bolo jeho charizmom byť nenápadným a tichým, ale pritom aktívnym v konaní Božej vôle. Pre Jozefa sú Mária a Ježiš stredom jeho vlastného života.

Dnes vidíme, ako štátni predstavitelia či významní činitelia majú svoje ochranky. Ježiš, kráľ kráľov, a jeho Matka mali iba jedného Ochrancu, sv. Jozefa. Jozef chránil a staral sa o oboch svojich najdrahších a učí nás, aby sme aj my sami chránili a pestovali svoj vzťah k Ježišovi a Márii vo svojom vlastnom srdci.

Svätý Jozef je patrónom zvládania všetkých našich životných situácií. Vieme, že najdôležitejšou bude náš prechod domov k Pánovi. Povzbudzujem vás, aby ste spolu s ním vyprosovali pripravenosť ľuďom, ktorí prechádzajú bránou večnosti. Máte taktiež možnosť stať sa členom Nábožného združenia sv. Jozefa, ktoré na Slovensku spravujeme my, bratia kapucíni. Webovú adresu na pri-

hlásenie nájdete pod článkom. Zatiaľ môžete byť „záchranními“ strelnou modlitbou ráno i večer: „Sv. Jozef, pestún Ježiša Krista a opravdivý ženích Panny Márie, oroduj za nás aj za tých, čo tohto dňa/tejto noci zomierajú.“

<https://kapucini.sk/kremnicke-bane/nabozne-zdruzenie-sv-jozefa/>

VŠETKO PRE RODINU

TEXT **Anna Verešová**

Takýto názov mala konferencia, ktorú 2. decembra organizovalo občianske združenie Fórum života v spolupráci so Žilinským samosprávnym krajom. Konala sa bez účastníkov a vzhľadom na epidemiologickú situáciu sa na nej zúčastnil iba povolený počet ľudí, ostatní boli online. Bez účastníkov to nebolo celkom ono, pretože práve rozhovory v kuloároch so zaujímavými ľuďmi,

s ktorými sa bežne v roku nestretávate, to je pridaná hodnota konferencií. Napriek všetkým obmedzeniam však musím povedať, že táto konferencia bola jednou z najlepších. Málokedy sa podarí, aby rečníci zastupovali všetky sektory – štátny, verejný, občiansky aj cirkevný. Vzácnym hosťom bol aj predseda Rady KBS pre rodinu, gréckokatolícky titulárny arcibiskup Cyril Vasiľ, ktorý zdôraznil potrebu štandardizovania centier pre rodinu, ktoré by po zedefinovaní kompetencií ich zriaďovateľov a ich základných štandardov mohli v civilnom a cirkevnom prostredí poskytovať profesionálne komplexné služby pre rodiny.

Veľmi dobre sa mi počúvalo zastupcov ministerstiev, regionálnej samosprávy, Evanjelickej aj Katolíckej cirkvi, ktorí hovorili o prepájaní a potrebe synergie v pomoci rodinám. Nie je to také samozrejmé. Teším sa tomu. Realizácia rodinnej politiky vyžaduje úzku spoluprácu so všetkými menovanými.

Týmto som končila rok 2020. Prácou na zámeroch v rodinnej politike

v roku 2021. Minulý rok nám všetkým ukázal naše schopnosti zvládať náročné nepredvídané situácie, ale zároveň sme spoznali aj svoje mantinely. Tak na úrovni „veľkej“ spoločnosti, ako aj na úrovni „malej“ rodiny.

Nežijeme ľahké časy. Asi sa viacerí na začiatku nového roka pýtame, čo nám prinesie. Máme veľa skúseností z toho predošlého. Vieme, čo nám spôsobovalo v rodinách pokoj a radosť, a čo bolesť. A nad tým sa treba zamyslieť. Čo budeme posilňovať? Budeme sa učiť lepšie komunikovať? Vyhľadáme pomoc? Zmeníme niečo na svojom spôsobe života? Vonkajšie okolnosti zmeniť nemôžeme, ale svoj prístup áno. Máme na výber.

Prajem nám všetkým, aby sme zlé časy vedeli využiť pre svoje dobro a dobro našich rodín. Verím tomu. Jednou z charakteristík funkčnej rodiny je jej flexibilita a schopnosť kreatívne riešiť situácie, ktoré prináša život a reagovať na ne adekvátne. Všetkým vám želim požehnaný celý nový rok.

PREČO SA HLÁSIM KU KATOLÍCKEJ CIRKVI?

TEXT **Gabriela Kvasnicová** FOTO **archív respondentov a mskzilina.sk**

Od polovice februára do konca marca 2021 čaká občanov Slovenskej republiky povinnosť zúčastniť sa sčítania obyvateľov. Výsledky sčítania sú jedinečným zdrojom informácií o aktuálnom stave spoločnosti, no i o tom, ako sa spoločnosť mení a vyvíja. Od neho sa následne odvíjajú zásadné ekonomické a politické rozhodnutia. Okrem iných sa bude zisťovať, ako sme na tom v otázke náboženstva a príslušnosti ku konkrétnej cirkvi. Pri ostatnom sčítaní v roku 2011 sa ku Katolíckej cirkvi hlásilo 62 percent obyvateľov našej vlasti. Pri sčítaní obyvateľov nejde o našu osobnú alebo národnú minulosť, ale o potenciál pre rozvoj – či s nami ako s katolíckmi bude niekto v tejto krajine rátať, alebo nás budú obchádzať. Ak nás nebude počuť a vidieť, odsunú nás do kúta. Ježiš povedal: „Každého, kto mňa vyzná pred ľuďmi, aj ja vyznám pred svojim Otcem, ktorý je na nebesiach“ (Mt 10, 32).

SODB SČÍTANIE
2+21 OBYVATEĽOV,
DOMOV A BYŤOV

RÓBERT BRACÍNÍK,
riaditeľ Detského krízového
centra Náruč

Pre mňa je otázka prihlásenia sa k príslušnosti ku Katolíckej cirkvi aj vecou vnútornej logiky: Keď sa hlásim k hodnotám kresťanstva, o čo sa snažím vo svojom živote s väčšími, či menšími

úspechmi – asi ako všetci, tak sa hlásim aj k Cirkvi, ktorá je ich nositeľkou. Z rúk Cirkvi som prijal krst v úvode svojho života, Cirkev mi sprostredkovala poznanie a vieru v Boha, Cirkev ma správdza v mojom duchovnom živote, pomáha mi pri výchove mojich detí. Cítim, že patríam do Cirkvi.

MONIKA BAŽÍKOVÁ,
vysokoškolská učiteľka,
dirigentka, skladateľka

Ku Katolíckej cirkvi sa hlásim preto, lebo jej prapôvodcom a podstatou je Boh. Boh ako skutočná Láska, Nádej, milujúci Otec. Toto poznanie ma učí milovať, odpúšťať, nerezirovať a deliť sa o svoje ťažkosti s Niekým, kto ich nielen nesie so mnou, ale aj rieši. Neviem to vysvetliť. Je to niečo, čo dáva môjmu životu zmysel, je to dôvod, kvôli ktorému existujem, niečo, čo mi dáva silu v ťažkých chvíľach, niečo, čo v mojom živote prosto citelne funguje. Alebo lepšie Niekto, kto v mojom živote citelne funguje.

MARCEL BUKOVAN,
pracuje v strojárskom závode
v Kysuckom Novom Meste

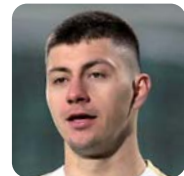
K viere v Boha som vedený od malička cez príklad mojich rodičov. Ako som rástol, viac som sa zaujímal o náboženské otázky, viac som si na túto tému čítal. Cirkev sa od viery nedá oddeliť, takto je to napísané i v Biblii. Stojím za Cirkvou, aj keď sa o nej hovorí i všeličo zlé. Za tým sú však len

ľudské zlyhania. Cirkev urobila naopak mnoho dobrého. I za to, ako žijeme v Európe, vďačíme Cirkvi.

MONIKA ŠEVČÍKOVÁ,
zdravotná sestra, pracuje
v Univerzitnej nemocnici Martin
na Klinike pneumológie
a ftizeológie – JIS,
teraz covidové oddelenie

Som mamou, ktorá žehná svoje deti a modlí za ne. Som manželka, ktorá kráča v dobrom aj v zlom, lebo sme si to pred rokmi sľúbili. A som aj sestra, tá zdravotná. Bez viery by mi bolo oveľa ťažšie v pomáhajúcej profesii. Verím, že posledné modlitby spolu s kňazom pri posteli našich chorých v nemocnici sa im budú rátať. Moja viera je aj o skvelých ľuďoch, ktorých mám okolo seba. Som v spoločenstve, kde svoj smútok a depresie nemusím a nechcem riešiť liekmi, ale môžem ísť do kostola, môžem počuť Božie slovo a môžem aj plakať, lebo som tam doma.

SAMUEL PETRÁŠ,
brankár futbalistov MŠK Žilina

V našej rodine je tradíciou kresťanstvo a som vďačný za to, že ma mohla mama priviesť k viere. Od puberty mám možnosť rozhodnúť sa sám, cítim, že mi moja viera pomáha v osobnom živote i na ihrisku. Preto to najmenej, čo môžem vrátiť svojej viere, je, že sa nebudem za ňu hanbiť a hrdo sa môžem k nej prihlásiť.

KATOLÍCKOSŤ CIRKVI

TEXT **Zdeno Pupik**
FOTO **Bellantoni Giovanni Luca,**
Scilla – Reggio Calabria – Italy

Prihlásenie sa ku Katolíckej cirkvi v detstve spravili za nás rodičia, keď nás nechali pokrstiť. V dospelosti sa rozhodujeme sami, kam chceme patriť. V súčasnosti majú mnohí problém so svojou konfesijnou identitou.

Rozhodujeme sa podľa toho, či vnímame katolicitu ako dar, alebo ako bremeno, ako ideológiu, ako historickú záťaž, ako priestor, ktorý poznáme, nech sme kdekoľvek na zemi alebo ako domov. To všetko až do takej miery, že sme schopní sa s týmto priestorom identifikovať, ba angažovať sa v ňom. Skúsme uvažovať nad tým, čo to vôbec znamená – katolicita, katolíckosť.

ČO ZNAMENÁ SLOVO KATOLÍCKY?

Pod pojmom katolicita alebo katolíckosť rozumieme vlastnosť Cirkvi odkazujúcu na celosť. Katolicita sa odvodzuje od gréckeho slova *καθολικός* – *katholikós* so základným významom „rozsiahly, komplexný“, alebo všeobecný, univerzálny.

V Novom zákone nachádzame odkazy týkajúce sa univerzality (v kontexte chápanom skôr ako teritorialitu) pôsobenia Cirkvi: „Chodte teda, učte všetky národy“ (Mt 28,19) alebo: „Keď na vás zostúpi Duch Svätý, dostanete silu a budete mi svedkami v Jeruzaleme i v celej Judei aj v Samárii a až po samý kraj zeme“ (Sk 1,8). Výraz katolícky sa však v Novom zákone nevyskytuje.

Prvýkrát ho použil svätý Ignác Antiochijský v liste Smyrňanom. Zmysel slova katolícky je „to, čo odpovedá celku – celku Cirkvi aj viery“; to, čo veria všetci, jadro Kristom zjavenej pravdy (W. Kasper). Aj Katechizmus Katolíckej cirkvi učí, že katolícky znamená „celý“ alebo „úplný“ (KKC 830). Cirkvev používa výraz katolícka od 2. storočia.

VÝVOJ KATOLÍCKOSTI CIRKVI

Katolícka identita Cirkvi sa vyvíjala postupne, najmä v zápasoch proti herézam a schizmám. V staroveku išlo najmä o zápas proti arianizmu, monoteletizmu, doketizmu, monofyzitizmu a iným herézam. Až do polovice 3. storočia pozitívne dosvedčuje plnosť, vychádzajúcu zo vzťahu ku Kristovi, a dokonalosť Cirkvi, negatívne to, že jej nechýba nijaká vlastnosť, patriaca k jej podstate. Tento základný význam rozvíjajú a občas aj prekrývajú nasledovné súvislosti: pravovernosť, ortodoxia (od polovice 3. storočia; z toho „katolícky“ ako vzťah k náboženstvu), ďalekosiahle rozšírenie na základe všeobecnej

Božej spásnej vôle (sv. Augustín proti donatistom), kontinuita učenia (sv. Vincent Lerinský). Stredovek sa pýta predovšetkým na garanta katolicizmu, ktorého vidí v pápežovi. Od 11. storočia sa nakreslila jasná deliaca čiara medzi cirkvou západnou (latinskou – rímskou – katolíckou) a východnou (ortodoxnou). Formálne základy katolíckej identity, ako ju vnímame v súčasnosti, položilo tridentské vyznanie vyhlásené 13. 11. 1565 pápežom Piom IV. ako jasné vyhranenie sa voči protestantizmu a reformácii ako takej. Niektorí teológovia 16. storočia udávajú katolicitu ako charakteristický znak pravej Cirkvi, t. j. existujúcej vždy, všade a s mnohými členmi. Od 20. storočia sa znovu zdôrazňuje kvalitatívny rozmer. V ostatných desaťročiach katolícku identitu formoval dialóg prameniari z (ne)pochopenia Druhého vatikánskeho koncilu (1962 – 65).

ČO HOVORIA OSTATNÍ PÁPEŽI?

Pápež Benedikt XVI. vníma katolicitu ako univerzalitu, vo vzťahu k jednote

a k apoštolskosti. Na začiatok duchovných cvičení rímskej kúrie v roku 2013 okrem iného povedal: „Vždy sa veľmi teším, keď vidím, ako Cirkev žije a akou živou je v Ríme vďaka pastierom, ktorí v duchu najvyššieho Pastiera vedú Pánovo stádo. Je takou i vďaka katolíckemu, univerzálnemu kléru. Táto skutočnosť odráža jej povahu: má v sebe niest' univerzalitu, katolicitu pre všetky národy, rasy a kultúry.“

Pápež František opakuje známe vysvetlenie na základe spojenia katolicita – všeobecnosť: „Cirkev je katolícka, lebo je všeobecná – je rozptýlená v každej časti sveta a hlása evanjelium každému mužovi a žene. Je priestorom, domom, v ktorom je nám hlásaná úplne celá viera a v ktorom je spása, ktorú nám priniesol Kristus, ponúkaná všetkým.“ Poukazuje však ešte na doplnenie sa jednoty a rôznosti: „Cirkev je katolícka, pretože je „domom harmónie“, kde sa vie snúbiť jednota a rôznosť, aby spoločne vytvárali bohatstvo“ (2014).

V rámci diecézneho projektu bol spustený nový web.

Si katolícky hudobník ?

Navštív
<http://gospel.spevy.site>

Duchovné spevy

WEB PRE CIRKEVNÝCH HUDOBNÍKOV

Notový materiál
pre katolícke slávenia
v čo najväčšom rozsahu
a v zrozumiteľnom podaní.

ICH DOMOVOM JE LÁSKA

Stretli sa na strastiplnej ceste, ktorou obaja prechádzali a spojila ich vzájomná náklonnosť a láska. Inak to asi ani nemohlo dopadnúť, veď v priesečníku ich ciest stáli misionárky lásky sestry Matky Terezy, ktoré im pred poldruha rokom aj vystrojili svadbu – Naďa (46) a Jaroslav (47) Solišovci zo Žiliny.

TEXT Gabriela Kvasnicová FOTO archív Solišovcov

Ani jeden z nich to nemal v živote „na ružiach ustlané“. Naďka svoju mamu nepoznala, zomrela jej pri pôrode a otec sa jej vzdal. Nikdy nespoznala ani svojich starších súrodencov, vie len to, že ich je šesť a otcovi ich vzali všetkých, vraj si ľúbil vypiť. „Modlím sa za neho, ale netúžim spoznať ho, veď sa ma vzdal,“ hovorí Naďa a dodáva, že so súrodencami by sa naopak stretla rada, no dodnes sa jej nepodarilo nakontaktovať sa na nich. Jej šťastím bola adoptívna mama, ktorá si ju ako dvojročnú zobrala z detského domova, zahrnula ju starostlivosťou i veľkou láskou. Zobrala si ju ako malé blondavé dievčatko a v dospelosti sa na ňu vraj tak veľmi podobala, že si o nich ľudia mysleli, že sú sestry. Ako Naďa hovorí: „Vďaka nej som mala krásne detstvo.“ Žiaľ, i s ňou sa musela

pred šiestimi rokmi navždy rozlúčiť. No neprišla len o milovanú mamu, ale vďaka nerozvážnosti aj o domov. Dom, v ktorom spolu bývali, si vyžadoval už opravy, na ktoré si sama netrúfala fyzicky a ani finančne. Rozhodla sa, že ho vymení sa byt. Zmluva, ktorú pred pár rokmi podpísala, ju však obrala o chalupu s pozemkom, výmenou za byt bez centrálného vykurovania a elektriny, v ktorom neustále bojujú s plesňou. Navyše zistila, že ho nemá ani vo vlastníctve, má len akési užívateľské právo. „Keby som Jarka nebola spoznala, neviem, kde by som nakoniec skončila,“ dodáva. Spoznali sa v Žiline v Dome misionárok lásky. Naďka tam pravidelne chodievala pomáhať ako dobrovoľníčka, rozdávala obedy bezdomovcom a Jarko tam našiel v najťažších rokoch svoje útočisko.

poranila, odišiel z domu. Po troch spoločných rokoch sa prebýjal životom ako samotár a niekoľko rokov aj ako bezdomovec. No nikdy nie bez práce. Aj v najťažších časoch, keď doslova prespával pod mostom, každý deň vstával ráno do práce a zarábala si na chlieb. „Dvadsať rokov som bol prakticky na ulici,“ trpkó dopĺňa. Istý čas mal však aj originálnu strechu nad hlavou, keď si pod Hájikom zhlobil chatku a choval kozičky. „Mal som i poníka,“ dopĺňa, na ktorom vozieval deti zo sídliska za symbolickú cenu. „No bývalý pán primátor mi vyrubil také dane, že som sa musel popratať.“ Skúsil to aj po druhýkrát so záväzným vzťahom, no tiež neúspešne.

NAŠIEL VIAC

Život sa s ním nemaznal, nocľahárne striedal s ulicou až napokon vážne ochorel pre podvýživu a skončil na šesť týždňov v nemocnici. „Kúsok slaniny a dva – tri rožky bývala moja celodenná strava,“ vysvetľuje príčinu zdravotných problémov. Rekonvalescencia trvala ešte dlhšie. Nedokázal by sa vtedy postarať o seba sám, nemohol chodiť ani do práce. Neostal však bez pomoci, pomohli mu farská charita a tiež sestričky Matky Terezy. Zdravotné ťažkosti pretrvávali niekoľko mesiacov, až pokým mu páter Humbert nedal pomazanie chorých: „Pamätám si, že v ten deň akoby všetko naraz ustúpilo,“ vydáva Jaroslav svedectvo. Dnes je jeho veľkou

BEZ STRECHY NAD HLAVOU

Jaroslav sa narodil v Českej republike v Kolíne. Keď mal šesť rokov, presťahovala sa celá rodina aj s jeho tromi bratmi a sestrou do Divinky, odkiaľ pochádzal jeho otec. Zomrel mu, keď mal trinásť rokov a mama o desať rokov po ňom. Tesne pred jej smrťou sa ešte stihol ako najmladšie dieťa oženiť, aby mama mohla spokojne „odísť“. Do manželstva vstúpil narýchlo, na úrade a ako sa neskôr ukázalo, aj veľmi nešťastne. Zistil, že z dvoch detí, ktoré sa v tomto vzťahu narodili, ani jedno nie je jeho a po incidente, keď dnes už bývalá manželka na neho zaútočila a vážne ho

**„MY MILUJEME,
PRETOŽE ON PRVÝ
MILOVAL NÁS“
(1JN 4, 19).**

oporou Naďa, pri ktorej našiel starosťivosť, lásku i domov.

Z MALEJ SVADBY VEĽKÁ

Svadbu si plánovali v kaplnke u sestričiek, veď práve tu našli jeden druhého. Sestričky však rozhodli inak – vraj, nech sa na nich spoľahnú, všetko zariadenia samy. „Chceli sme malú svadbu s dvoma svedkami, nakoniec sme mali na svadbe 65 ľudí,“ s úsmevom upresňuje Jarko. Sobáš bol v katedrálom chráme, kde on zvykne i miništrovať a posedenie v pastoračnom centre. Veď toľkí by sa u sestričiek ani nepomestili. „Krásne to sestričky zorganizovali i s pomocou pána farára Petra Jurčika,“ vďačne spomínajú Solišovci. Sobášil ich páter Tadeáš, ktorý sa im venoval aj počas náuky pre snúbencov a pomohol im vybaviť i náležitosti okolo sobášneho listu. Komplikácie okolo Jarkovho

krstného listu, pre ktorý museli cestovať do Česka, uhladila pátrova modlitba za pani matrikárku.

SEN O KRÁSOM BÝVANÍ

„Fascinuje ma, čo všetko dokáže urobiť,“ s láskou hovorí o svojom manželovi Naďa. „Rozumie sa všetkému, čo treba v chalupe spraviť – elektrike, vode, murárskym i tesárskym prácam... Od strechy až po podlahu.“ Obaja sa zhodli v tom, že je škoda, že sa nedali dokopy oveľa skôr. Nadkin dom po mamičke by spoločne poľahky opravili... Museli si však uspôsobiť a zútluňiť terajšie bývanie, ktoré považujú len za dočasné riešenie. Steny vymalovali farbou odolnou voči plesni, Jarko vyrobil drevenú priečku, ktorou oddelili spaciú časť izby od obýpacej, opravili si kúpeľňu a WC. Kúria si ohrievačom na propán-butánovej flaši a sietia elektrikou, ktorú majú natiahnutú od suse-

da za mesačný poplatok. A snívajú o vlastnom domčeku. Ich sen má však už i reálne základy – pozemok a nakúpený materiál na stavbu dreveného bungalovu. „Za tri mesiace by mala byť stavba hotová,“ veria si. Stavať plánujú sami, ak im sily nepostačia, vraj zavolajú bezdomovcov na brigádu.

V JANUÁRI VEĽA NOVÉHO

Január 2021 pre tento pár neznamená len začiatok nového roka, no i novú prácu. Jarko, ktorý si doteraz zarábala hlavne príležitostnými murárskymi a tesárskymi prácami či prácou v lese, si nedávno rozšíril svoje vodičské oprávnenie aj na autobus a po Novom roku nastupuje do SAD. Za vodičák dal 1400 eur, no vníma to ako dobrú investíciu, ktorá mu zabezpečí stály príjem a tiež dôchodok. Už menej vydatená vraj bola investícia do ojazdeného auta, ktoré sa im nepodarilo sfunkčniť. „Už sme do neho vrazili dvetisíc eur a je stále nepojazdné,“ ťažká si Jaro. K autám má blízko odmlada. V Považskej Bystrici chodil na tri a polročný odbor automechanik, no tak dobre sa učil, že ho v druhom ročníku preložili do maturitného odboru – mechanik nastavenia leteckých motorov. „Tam ma to bavilo ešte viac,“ pochvaluje si.

Pred rokom si manželia Solišovci skúsili otvoriť predajný stánok s drevenými dekoráciami, ktoré Jaroslav vyrába. „Otvorený bol len tri mesiace,“ vysvetľuje Naďa, „mali sme viac výdavkov ako zisku, len za elektronickú pokladňu sme zaplatili 400 eur, plus prenájom a elektriku..., museli sme to vzdať.“ Záluby vo vyrábaní drevených hračiek, kaplniek či studničiek sa Jarko nevzdal, dokonca si dovybavil svoju dielničku o ďalší vyrezávací stroj. Nadka, ktorá je vyučená predavačka, sa po dlhšej PN-ke v januári plánuje vrátiť do obchodu s potravinami, kde pracuje od mája minulého roka.

AKO ZÁVER ZAČIATOK

Neboja sa nijakej práce, veď ako Jarko hovorí: „Nepoznám slová nedá sa.“ Všetko zlé, čím si museli prejsť, no hlavne viera v milujúceho Boha Otca, modlitby a pomoc dobrodincov, ich posúvajú ďalej do krajších dní. A ak im Pán požehná, hneď po tom, ako postavia svoj dom a zasadia strom... ●

MALI:

POŽEHNANIE VEĽKÉHO TICHÁ

Talianský kňaz Pier Luigi Maccalli zo Spoločnosti afrických misií bol v októbri 2020 prepustený z rúk džihádov, a to viac než dva roky po únose z nigerskej diecézy Niamey. Spolu s ním sa na slobodu dostali aj francúzska pracovníčka rozvojovej pomoci Sophie Pétroninová, taliansky občan Nicola Chiacchio a opozičný politik Soumaila Cissé z Mali.

TEXT **Ludmila Brezová** FOTO **Société des Missions Africaines**

„Tisíce dobrodincov ACN na celom svete sa dozvedeli o osude otca Piera Luigiho Maccalliho a modlili sa za jeho prepustenie. Naša kancelária v Taliansku sa prostredníctvom viacerých akcií usilovala upozorniť, aby sa na tohto veľkého misionára v jeho vlasti nezapadlo,“ uviedol Thomas Heine-Geldern, výkonný prezident pápežskej nadácie ACN – Pomoc trpiacej Cirkvi.

„Ťažko sa mi hovorí, pretože po dlhom období mlčania som sa ocitol vo svete, kde sú najdôležitejšie rýchlosť a slová,“ povedal ako prvé otec Maccalli po prepustení. Pociťoval veľkú radosť a dojatie, ale aj istý zmätok.

Všetko sa začalo 17. septembra 2018. „Bol pokojný pondelok. Slávil som Eucharistiu a navečeral som sa. Ako obvykle som sa utiahol, aby som sa pripravil na rannú omšu. Keď som začul hluk, myslel som si, že si niekto prišiel po lieky zo skladu, čo som zriadil. Vyšiel som von a hneď na mňa mierili muži so zbraňami. Ruky mi spútali za chrbtom. Domnieval som sa, že sú zlodeji. Dal som im peniaze, ktoré som mal pri sebe, a dúfal som, že sa tým vec ukončí. Všetko sa zbehlo veľmi rýchlo. Bol som prekvapený a nepripravený, nevedel som, čo so mnou bude.“

Počas väzenia s ním únoscovia zaobchádzali dobre. „Jednoducho povedané, nikdy ma nezranili ani nezbili. Iba mi hovorili slová, ktoré boli zraňujúce. Bol som pripravený zomrieť, no zistil som, že ma títo ľudia istým spôsobom rešpektujú. Volali ma ‚starec‘.

Ich cieľom bolo obrátiť ma na islam – cítil som psychický tlak, ale nezažil som žiadne fyzické násillie.“

Talianský rehoľník Spoločnosti afrických misií rozpráva o viacerých ťažkých chvíľach počas zajatia. Napríklad o dlhých dňoch a nociach, počas ktorých putoval po rozľahlej púšti pozdĺž rieky Niger. Zoči-voči tomuto nekonečnu pocítil extrémny nepokoj a veľkú osamelosť. „Pýtal som sa: ‚Kde

to sme?‘ ‚Kam ideme?‘ A plakal som, lebo som bol stratený. V slzách som volal: ‚Pane, kde si?‘ Nikdy som sa však nebál a, vďaka Bohu, nikdy som sa necítil opustený. Kričal som na Boha, hneval som sa na neho, no cítil som, že je tam. Bol jedinou prítomnosťou, ktorá ma niesla.“

Dni boli jednotvárne a čas plynul pomaly. „Po zobudení mi snali putá a ja som sa modlil ruženec, ktorý som si zhotovil počas chôdze z malého povrázku. Niekedy som varil. V poslednej fáze ma sprevádzal ďalší rukojemník, s ktorým som sa mohol porozprávať, a mali sme aj malé rádio.“

Večer 6. októbra 2020 prišiel nejaký muž na aute a zakričal: ‚Ste oslobodení!‘ Po moslimskej modlitbe 8. októbra 2020 sme odcestovali. Stretli sme sa s francúzskou rukojemníčkou Sophiou Pétroninovou a malajským politikom Soumailom Cisséom.“

„VYŠIEL SOM VON
A HNEĎ NA MŇA
MIERILI MUŽI
SO ZBRAŇAMI.“

„PÁN BOL SO
MNOU, S NAMI
VŠETKÝMI.“

Rukojemníkov previezli autom a potom lietadlom na letisko Bamako, kde ich privítal novovymenovaný dočasný prezident Bah N'Daw. Otec Maccalli sa poďakoval Bohu a prítomným predstaviteľom úradov. Večer 8. októbra 2020 boli prevezení do Ríma, kde sa zvätili s rodinami, a otec Maccalli mohol sláviť Eucharistiou. „Dva roky čakania sa skončili! Konečne!“

„Počúvam na svoju adresu: ‚Nikdy si sa nevzdal!‘ Nikdy som nebol sám, hoci som sa tak niekedy cítil. Dnes viem, že Pán bol so mnou,

s nami všetkými. Najskôr som si myslel, že ma prepustia o tri mesiace, potom o šesť, ale prešiel rok, rok a pol, dva roky... Bolo to príliš dlho. Vedel som, že sú tam i ďalší rukojemníci, medzi nimi jeden Rumun, ktorý strávil v zajatí šesť rokov! Ako sa to dá vydržať tak dlho?! Bohu vďaka, že to už mám za sebou a môžem byť s vami! Nenachádzam slová, ktorými by som sa vám dostatočne poďakoval!“

Skúsenosť, ktorá na kňaza hlboko zapôsobil, bolo veľké ticho. „Zakúsil som krásne veci, lebo som sa

nachádzal vo veľkom tichu. Po toľkých rokoch kázania som musel mlčať a vstúpiť do Božieho mlčania. Pochopil som, že možno to bola moja misia – skutočné ticho púšte a k nemu iba hudba vejúceho vetra. Bolo to naozaj prínosné, pretože v tichu počuť iné veci. Spoločnosť mi robili hviezdy, veľmi pekné a veľmi jasné. Cez deň som musel znášať páliace slnko, horúčavu a smäd. Áno, trpel som. No to veľké ticho bolo požehnaním – je to vnútorná cesta, ktorá nás vedie do dialky i hĺbky.“

Otec Maccalli spomína aj ženy, ktoré stále držia ako rukojemníčky, pretože nimi moslimskí únoscovia pohrdajú ešte viac. Myslí najmä na sestru Gloriu, kolumbijskú rehoľníčku, u ktorej sa už začínajú prejavovať známky vyčerpania.

Pozyva nás, aby sme sa modlili za mier na africkom kontinente. „Žil som v Afrike 21 rokov. Afrika je krásna, silná, jej základom je výmena a vzájomné delenie sa. No je ako telo spútané reťazami násilia, ktoré vytvárajú rebelantské hnutia. Modlime sa k Pánovi za pokoj a slobodu. Svätý Otec práve napísal novú encykliku *Fratelli tutti*. Nech sa toto univerzálne bratstvo dotkne i srdca Afriky, pretože v tom je krása našej misie!“

Na záver otec Maccalli ako prepustený rukojemník tlmočí svoje poslanstvo mieru: „Nemám nijakú zášť voči svojim únoscom. Sú to mladí ľudia indoktrinovaní videami s propagandou a nevedia, čo robia. Musí však existovať nenásilná cesta k mieru, ktorá je skutočným poslanstvom Božieho kráľovstva... Musíme pokračovať v práci s trpezlivosťou, pokorou a bez násilia.“

Najnovšia *Správa o náboženskej slobode vo svete*, ktorú vydala pápežská nadácia ACN a hodnotí v nej obdobie od júna 2016 do júna 2018, uvádza, že bezpečnostná situácia v Mali „zostáva veľmi nestabilná“ a „viaceré islamské teroristické skupiny, ako napríklad samozvaný Islamský štát alebo Al-Káida v Maghrebe (AQIM), dali na vedomie svoj vplyv v krajine“. Správa zdôrazňuje, že „krehká bezpečnostná situácia [...] spôsobuje problémy náboženským menšinám, ktoré pre nízku početnosť patria k najohrozenejším skupinám spoločnosti“.

ZÁHRADA V JANUÁRI

V prvom mesiaci roka na záhrade nie je veľa práce. Vo voľných chvíľach si doplníme zoznam zeleninových semien, na trhu sa objavia už i nové balenia. Netreba otáľať, lebo tie najlepšie odrody sa vypredajú rýchlo.

TEXT Dalibor Hirner, Záhradníctvo Garten – Hirner, Lietavská Lúčka FOTO autor a Pexels/Luis Ruiz

Semiačka niektorých druhov zeleniny si môžeme dopestovať aj sami. Mne sa osvedčilo vypesťovať si semená petržľenu, cesnaku, cibule, hrachu, niektoré druhy tekvice a kôpru.

Vo vykurovaných skleníkoch vysievame semená zeleniny na skorý predjarný zber. Nezabudneme však predtým vydezinfikovať skleníky proti hubovitým chorobám. Do pôdy aplikujeme prípravky proti pôdnym škodcom. Ja dávam do skleníka aj nástrahy proti hlodavcom, lebo naposledy mi vyžrali semiačka borovice čiernej.

Nezabudneme si skontrolovať aj uskladnenú zeleninu a nahnúť čo najskôr odstrániť.

Keď nám počasie praje a nemrzne, môžeme robiť všetko, čo sme nestihli v jeseň.

OVOCNÉ STROMY A KRÍKY

Na ovocných stromoch čistíme kmene od lišajníkov a od starej odumretej časti kôry. Kmene natierame vápenným náterom. Tým sa zbavíme na kmeňoch prezimujúcich škodcov a zároveň zabránime poškodzovaniu kmeňov mrazmi. Na ríbezliach a egrešoch odstraňujeme päť a viacročné výhony, aby sme kry presvetlili. Na nových výhonoch je úroda väčšia.

Na ovocných stromoch robíme tiež presvetľovací rez. Rany zatierame balzomom na báze prírodnej živice. Štepársky vosk je v zimnom období stuhnutý. Museli by sme ho nahriať, prípadne riediť terpentínovým olejom. Pri mladých ovocných stromčekoch dávame nástrahy proti hrabšom a hryzcom vodným tak, aby sme neohrozili domácich miláčikov alebo

dravce. Najlepšie je použiť deratizačné staničky.

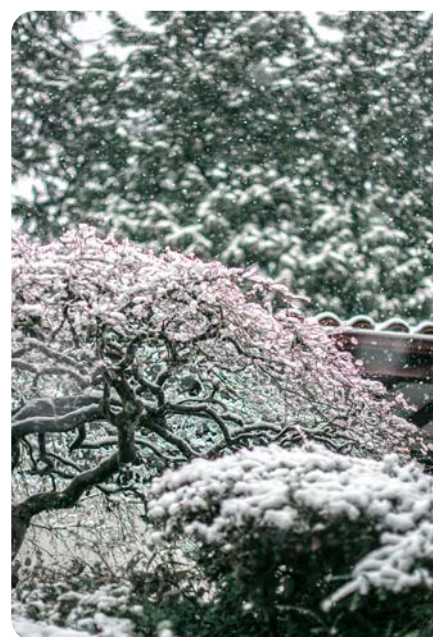
DOBEHNÚŤ ZAMEŠKANÉ

Keď nám to počasie dovolí, v okrasnej záhradke spravíme to, čo sme nestihli v októbri a novembri. Prere-

závame listnaté kry, zväzujeme niektoré ihličnany a trávy. Zakryjeme menej odolné trvalky a skalničky, odstraňujeme starú vňať z trvaliek a premýšľame, čo by sme na jar vylepšili. Pri napadnutí väčšieho množstva snehu otriasame ihličnany, aby nám nepolámalo konáre. ●●

Počas zimného obdobia zbieram plastové misky z mäsa, ktoré neskôr využijem ako malé pareniská na výsev semien zeleniny, trvaliek a letničiek.

RECEPTY Z DOMÁČEJ KUCHYNE

Aj keď už zimy nie sú to, čo bývali kedysi, predsa len, leto nie je. Automaticky siahame po niečom, čo nám dodá energiu, zasýti na dlhší čas. Presne tak, zeleninový šalát to nebude. Kto by ich nepoznal a nemal rád – škvarkové pagáčky. Aj keď je pravdou, že ja osobne siahnem skôr po bryndzových alebo syrových, ale dnes skúsime spraviť klasiku – škvarkové.

TEXT A FOTO Lucia Šmidovičová

ŠPALDOVÉ ŠKVARKOVÉ PAGÁČIKY S KVÁSKOM

Suroviny na rozkvas:

280 g vody, **280 g** ražnej múky, **1 PL** ražného kvásku (dá sa použiť aj Lievito Madre)

Suroviny na cesto: **600 g** hladkej špaldovej múky (môže byť aj pšeničná klasická), cca **290 g** vody, cca **4** čajové lyžičky soli, **550 g** mletých oškvarkov.

Postup: Prípravu je vhodné začať večer pred samotným pečením pagáčikov. Pripravíme si rozkvas, zakryjeme najlepšie do uzatvárateľnej nádoby a necháme približne 10 hodín kvasiť. Ráno do pripraveného rozkvasu (musí byť plný bubliniek, preto je ideálne robiť rozkvas do sklenenej alebo priehľadnej plastovej nádoby, aby sme si to vedeli odsledovať) dáme múku, vodu, soľ a vypracujeme vláčne cesto, ktoré prikryté necháme kvasiť približ-

ne 2 hodiny pri izbovej teplote. Veľmi záleží na tom, akú múku použijete. Každá saje tekutinu trochu inak. Riadte sa tým, že cesto nesmie byť ani riedke, ani tuhé. Po tomto čase na jemne pomúčenej pracovnej doske cesto rozvalkáme a natrieme polovicou oškvarkov. Cesto poprekladáme zhora dole, z pravej na ľavú stranu a takto necháme asi polhodinu prikryté odpočívať. Potom tento istý postup zopakujeme s druhou polovicou oškvarkov. Opäť necháme odpočívať. Odporúčame cesto poprekladať a nechať odpočívať viackrát kvôli peknému vrstveniu (listovaniu) cesta.

Hotové cesto rozvalkáme a je na nás, či zvolíme klasiku v podobe okrúhlych pagáčikov alebo iných tvarov. U nás víťazia tyčinky – paličky. Povykrajujeme tvary, aké sú nám sympatické, potrieme rozšľahaným vajíčkom a môžeme posypať, čo kto má rád: rascou, sezamom, ľanom... Pečieme na 250 °C po dobu 5 minút, potom

stiahneme na 180 °C a pečieme približne 15 – 20 minút, riadime sa danosťami rúry v domácnosti.

Dobrá chuť!

INZERCA

POKRAČOVANIE
ZNÁMEHO DOBRODRUŽNÉHO
PRÍBEHU PRE MLADÝCH
s kresťanskými hodnotami!

TERAZ

v každom dobrom kníhkupectve
alebo na jurajvojtas@gmail.com

F	A	C	I	N	Ľ	A	I	D	E	R	A	I	L	U	K	O
A	A	N	M	B	D	P	O	B	E	D	A	H	D	O	N	N
R	T	R	E	O	R	G	Ó	G	A	N	O	R	D	E	V	E
M	P	S	B	M	M	A	I	D	Ó	L	E	M	L	P	A	L
Á	O	O	U	A	Z	Ó	D	L	I	V	E	O	A	R	Š	O
R	L	B	R	P	N	Ď	O	A	I	U	P	T	E	A	T	K
S	M	O	L	A	A	K	A	N	T	Z	M	I	T	S	Ó	A
O	S	T	A	T	O	K	A	K	L	A	D	A	E	A	L	B
L	A	A	E	I	T	O	V	A	R	M	V	I	N	N	A	V
E	T	Ľ	M	É	N	Í	Z	A	G	A	M	A	K	E	T	A
M	É	D	R	E	N	Á	Ž	A	R	T	A	B	A	K	T	T
I	N	Z	E	R	C	I	A	K	A	B	E	R	T	O	P	S

OSEMSMEROVKA

AKTÉR, BALET, BRADA, DIALNICA, DIERA, DOGMA, DRENÁŽ, DREVINA, ĎATEĽ, FARBA, FARMÁR, HRMOT, IMELO, INZERCIA, KAPUSTA, KLADA, KOLENO, KOLÓNA, KRAVATA, LOPTA, MAGAZÍN, MAKETA, MELÓDIA, MIESTO, ODHAD, OKULIARE, OSADA, POLENO, PÓDIUM, PRASA, REGIÓN, SAMEC, SATÉN, SLOBODA, SMOLA, SOBOTA, SPOTREBA, STATOK, STAVBA, STENA, ŠTÓLA, TABAK, TOVAR, VEDRO, ZAMAT, ZMENA

Sv. (riešenie osemsmierovky) sa narodila a zomrela pravdepodobne v 3. storočí v Ríme. Podľa legend, ktoré sa v hojnom počte o nej zachovali, bol jej otec významným rímskym konzulom. Keďže po ňom zdedila veľký majetok, mnohí mali o ňu záujem. Ona však odmietla všetky ponuky na sobáš a majetok rozdala chudobným. Stáli ju asi počas vlády panovníka Severa okolo roku 230. Pápež Donus dal v 7. storočí postaviť nad jej hrobom baziliku, ktorá však bola počas barbarských nájazdov spustošená. Až v 17. storočí na podnet pápeža Urbana VIII. objavili jej hrob a znova postavili kostol.

SPRÁVNE ODPOVEDE A VÝHERCOVIA:

Osemsmierovka:
Správna odpoveď: Sv. Damaz.

Krížovka: Správna odpoveď:
...svojho brata, je ešte stále vo tme.

Výhru získava: Ivan Pavlík,
Považská Bystrica.

Správne odpovede posielajte na adresu: **Redakcia NŽD, Jána Kalinčiaka 1, 010 01 Žilina** alebo emailom: **odpovedenzd@dca.sk**.

KRÍŽOVKA

Autor: Miroslav Gomola

Zo zeleného čaju sa naozaj chudne.
Ale musíte si ho ísť ... (tajnička).

Anas Anisin Omaha ovoda	2	polodrahokam	popíjalo		holmium (zn.)	mena v Macau	1	Slovák, po angl.
pravo-slávny kňaz				meno Andersena Jozef (dom.)				
vypúšťal hlásku (lingv.)								
robilo stehy					mužské meno priateľ Amila			
materská škola (zastar.)						EČV okr. Rožňava kačica (zool.)		
citoslovce poháňania koňa			mesto v Nebraske ruský hokeista					
osobné zámeno				inakšie písmeno hebrejskej abecedy				
	hudobné dielo	saním nabrať						kartová hra
		3						
vyvaľoval oči (expr.)					hadie citoslovce guľovitá baktéria			
české mesto						akže Royal Mail		
rovnošata								
mužský potomok				krátky záblesk (kníž.)				

KAM NA VÝLET V ŽILINSKEJ DIECÉZE?

VYHLIADKA TERCHOVSKÉ SRDCE

V roku 2015 sprístupnili turistom a všetkým návštevníkom na začiatku Terchovej turistickú rozhľadňu, ktorú autori nazvali Terchovské srdce.

TEXT A FOTO Rastislav Šmidovič

Je ľahko prístupná a dostupná pre všetky vekové kategórie. Má tri podlažia a jej výška je úctyhodných 30 metrov. Vybudovali ju na vrchu Oblazov, ktorý je spätý s históriou tohto kraja. Koncom 19. storočia postihol Terchovú mor a zomrelých pochovali na tomto mieste. Dodnes je tu kríž, ktorý pripomína túto udalosť. Na konci druhej svetovej vojny tu zasa Nemci vybudovali svoje opevnenie, aby bránili postupujúcim Rusom v oslobodzovaní a veľa z nich tu aj potom zahynulo. Z novodobej histórie sa na tomto mieste v roku 1935 natáčala známa scéna legendárneho Jánošíka s Paľom Bielikom, práve na tomto mieste stála rekvizita šibenice. Tvar rozhľadne čerpá z tejto udalosti a konštrukcia rozhľadne je posta-

vená tak, aby jej ramená evokovali šibenicu. Záujemcom o bližšie spoznanie života Juraja Jánošíka odporúčame v obci navštíviť špecializované múzeum o tomto zbojníkovi. V budúcnosti by na tomto mieste malo vzniknúť aj srdce vysadené z ihličnatých stromov. Z vrcholu rozhľadne sú nádherné výhľady na centrálnu časť Malej Fatry a obec Terchovú.

Pri pohľade na obec nás zaujme vysoká veža kostola sv. Cyrila a Metoda. Stavbu inicioval v roku 1942 mladý kňaz Štefan Bitter. Pre prebiehajúcu vojnu sa plánované práce na kostole predžili a konsekra-

cia bola až v roku 1949. Neodmysliteľnou časťou Vianoc je betlehem, ktorý býva inštalovaný v kostoloch a v niektorých domácnostiach. Jeden z najkrajších je umiestnený v pravej časti vstupu do kostola. Nápad vytvoriť symbolický betlehem pred Vianocami roku 1976 mal dedinský rezbár Štefan Hanuliak so svojimi priateľmi Jozefom Holúbkom a Štefanom Krištofikom. Betlehem je koncipovaný z troch hlavných častí: Terchová a život v minulosti, samotný Betlehem a Jeruzalem. Každým rokom pribúdajú nové postavičky a námety, a tak je stále dôvod zastaviť sa na prehliadku.

RÁDIO MÁRIA

SLOVENSKO

Môžete nás počúvať

Rádio, ktoré sa s vami modlí

- @ www.radiomaria.sk
- f www.facebook.com/radiomaria.sk
- Mobilné aplikácie: Rádio Mária Slovensko

Spojte sa s nami

telefonicky: **+421 919 233529**

emailom: **info.slo@radiomaria.org**

Rádio Mária Slovensko, Mlynské Nivy 73, 821 05 Bratislava

ZIMNÉ FILMOVÉ VEČERY

S TV LUX

DON CAMILLO

KAŽDÚ
SOBOTU

9.1. - 6.2.2021

20:30

Nedeľné zamyslenia

arcibiskup Cyril Vašíľ

biskup Marián Chovanec

biskup Jozef Haľko

biskup Marek Forgáč

PLYNOVÉ KONDENZAČNÉ KOTLY, ELEKTROKOTLY A SOLÁRNE SYSTÉMY

PREDAJ - MONTÁŽ - SERVIS - REVÍZIE

⚡ JUNKERS ⚙ BOSCH WOLF

Predajňa otvorená PO-PIA: 8:00-17:00 hod.

Informácie Vám radi poskytneme na uvedených telefónnych číslach

alebo ich nájdete na **www.gato.sk**

**ceny kotlov
už od 830 €**

PREDAJŇA:

Na Šefranici 1275/18, 010 01 Žilina

Tel.: 0903 511 879, 0915 458 468

e-mail: gato@gato.sk

Peter Bakay

GATO.SK

Dobromat

Nákup, ktorý pomáha

Inštitút Communio, n. o., vydavateľa nášho časopisu, môžete podporiť aj nákupom prostredníctvom Dobromatu. Každý nákup cez internet môžete začať na **www.dobromat.sk** a nebude vás to stáť ani cent navyše.

AMAZONKA

Antona Bernoláka 74/41

010 01 Žilina

*kusový
textil*

Všetko dobré do nového roku
našim zákazníkom, obchodným partnerom a spolupracovníkom
vyslovuje kolektív spoločnosti Amazonka.

DOKONALÉ SUV.
DOKONALÝ HYBRID.

Toyota RAV4

AT a.s.

Dlhá 84, 010 09 Žilina

tel.: +421-41-7065 200, email: at@atza.sk

www.toyota-zilina.sk